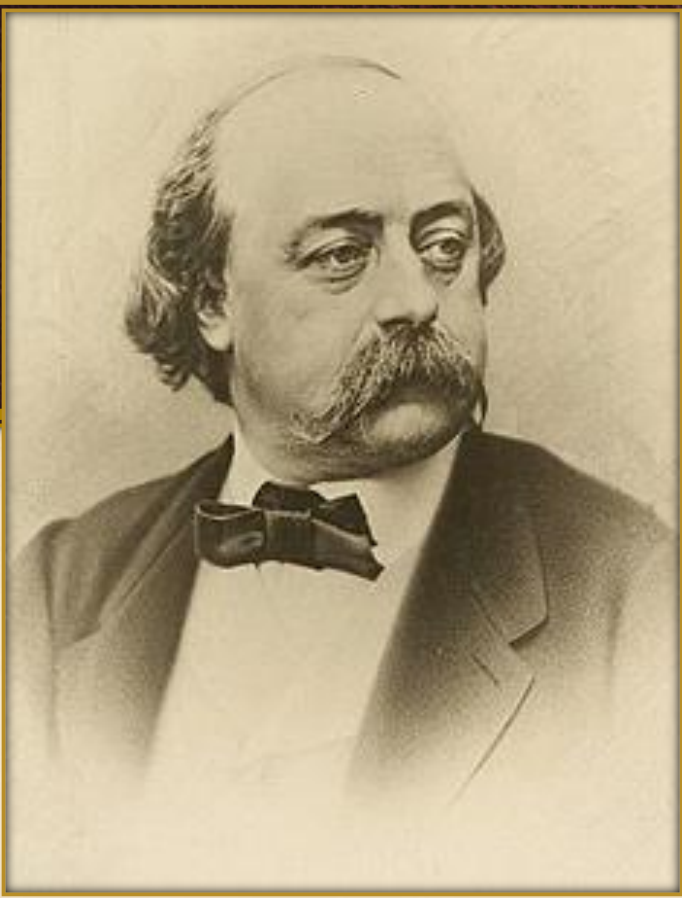

Світова спадщина

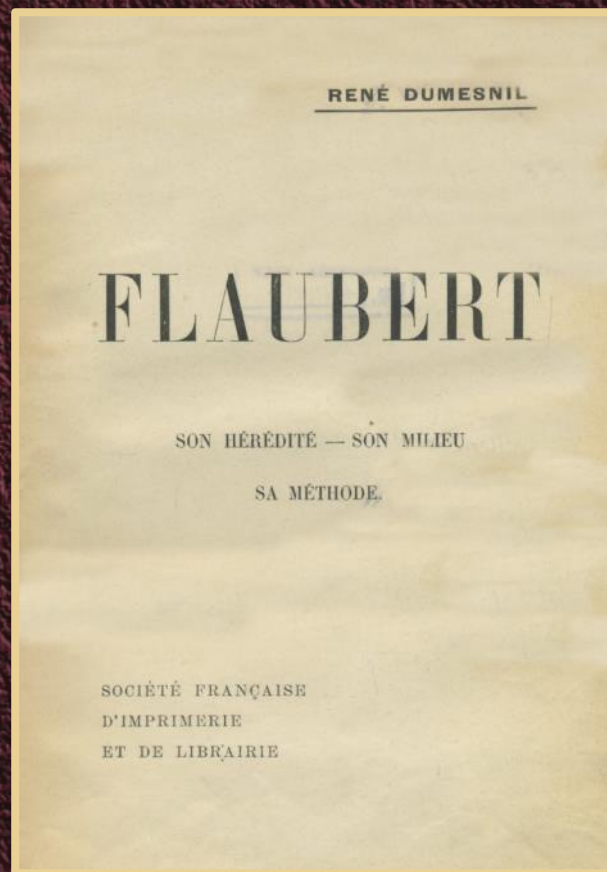
Гюстав Флобер

Gustave Flaubert
(1821-1880)

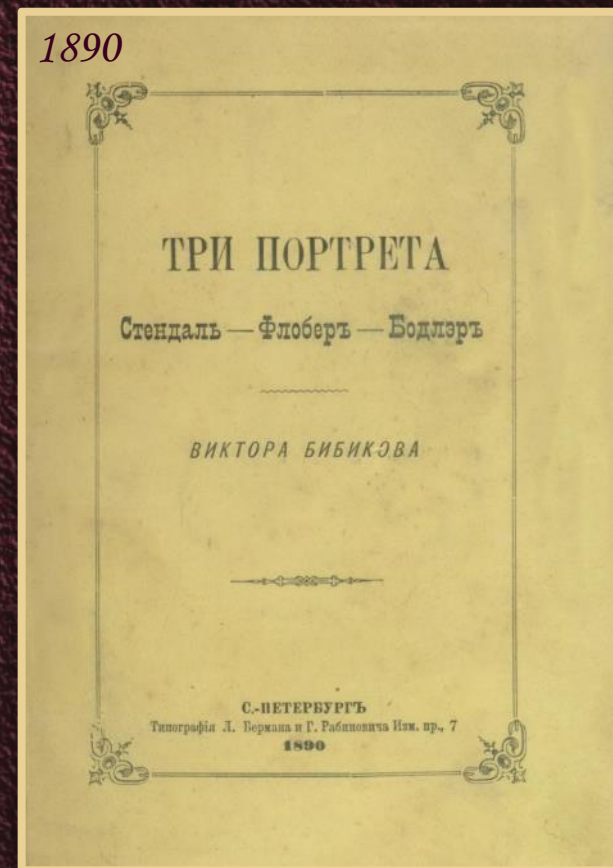

ГЮСТАВ ФЛОБЕР

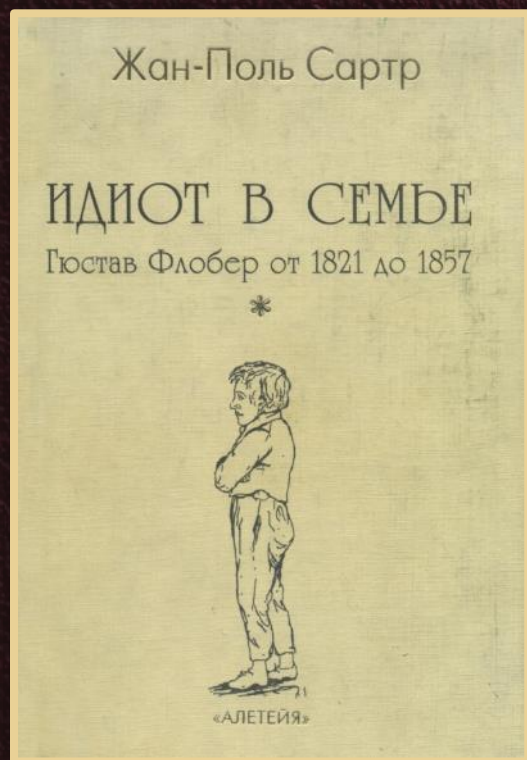
видатний французький письменник, майстер витонченого психологічного аналізу. Його називали майстром «точного слова», самотником «вежі зі слонової кістки», «мучеником та фанатиком стилю». Їм захоплювалися, його цитували, у нього вчилися, його викривали в аморальності, водили під суд і все ж таки виправдовували, бо засумніватися в таланті Флобера-письменника та його відданості мистецтву слова не міг ніхто.

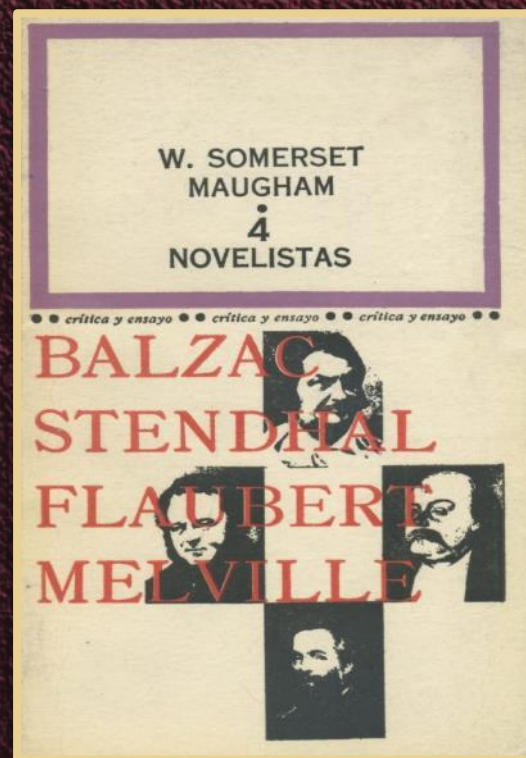
IB 5515

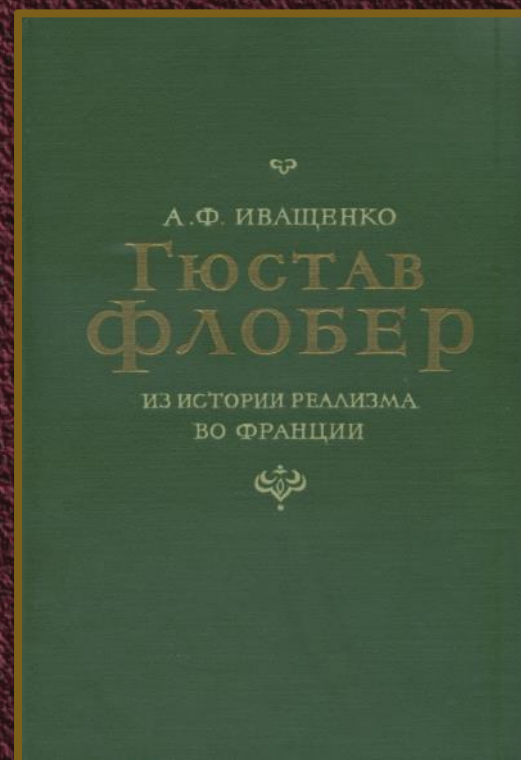
Bo 139405

Ba 582495

IB 138436

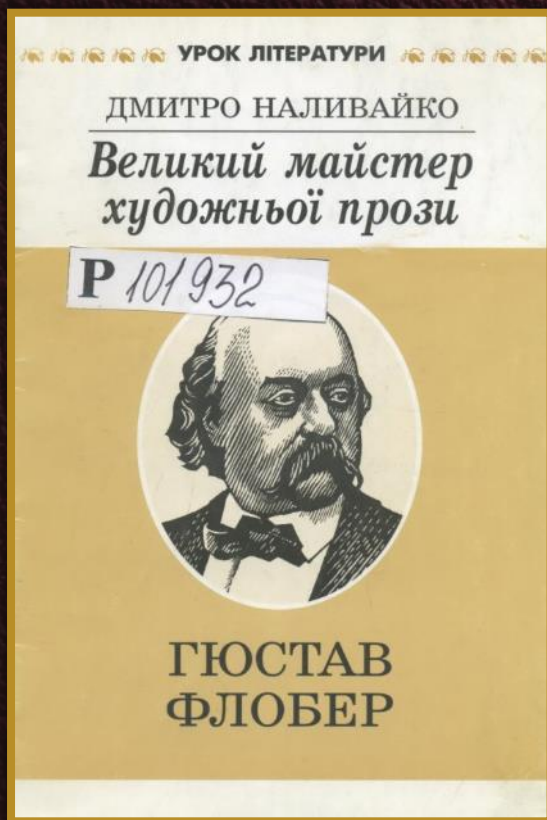

Bo 623956

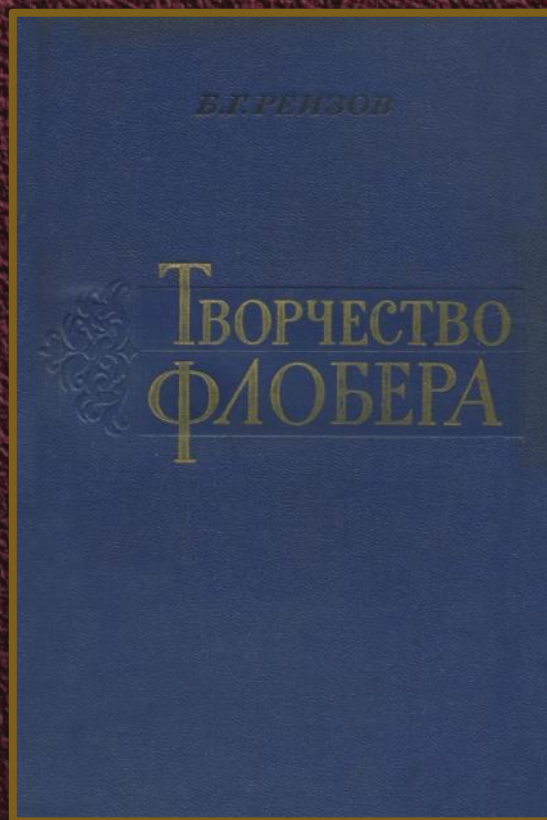

Ж 36564/BS.8

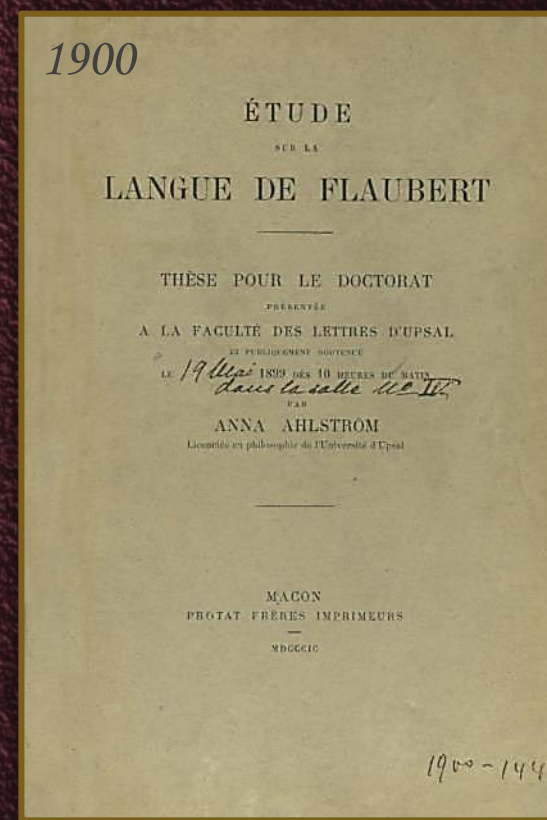
Флобер увійшов у літературу як творець об'єктивного роману, у якому автор, за його словами, повинен бути подібним до Бога — створити свій світ і піти з нього геть, тобто не нав'язувати читачеві свої оцінки описаного у творі.

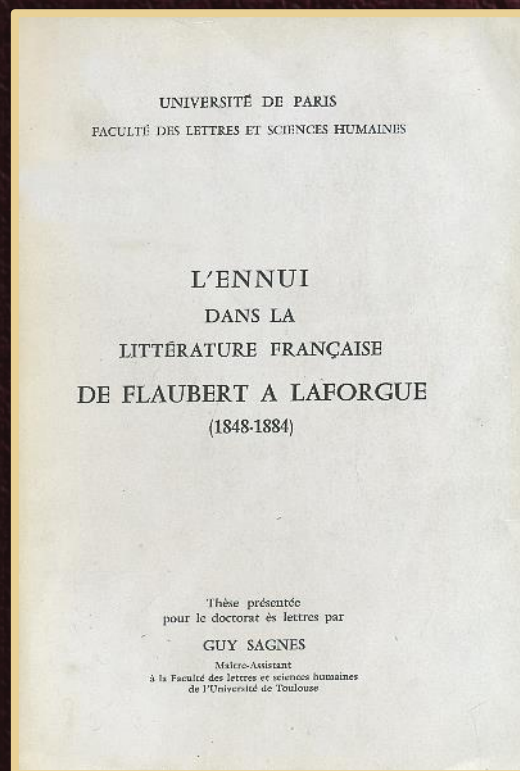
Р 101932

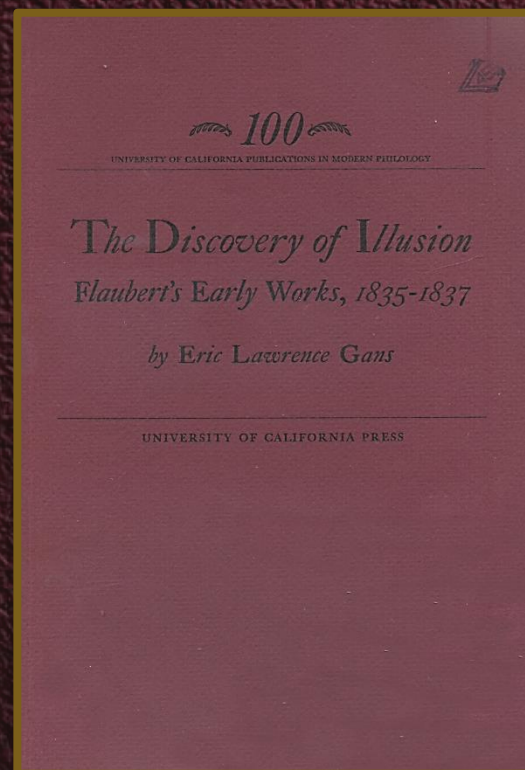
Во 629011

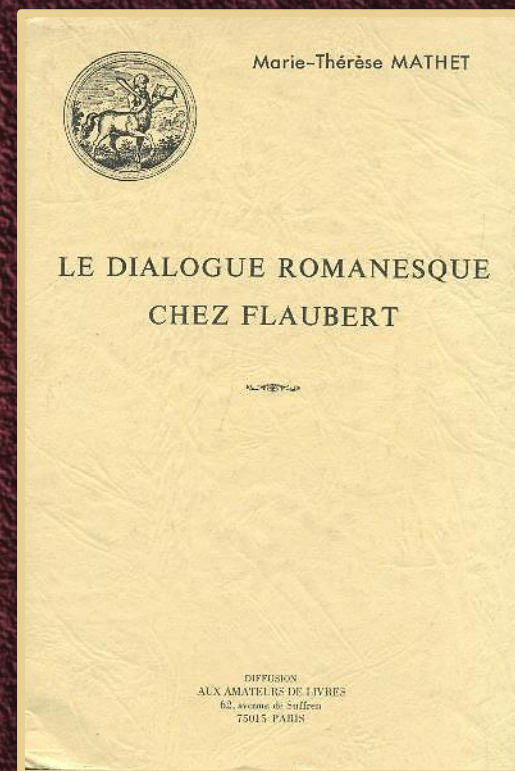
IB 25604

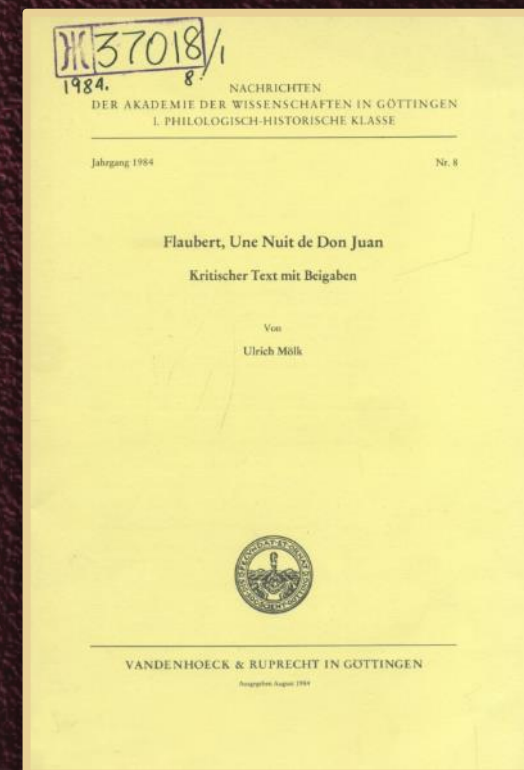
IB 147492

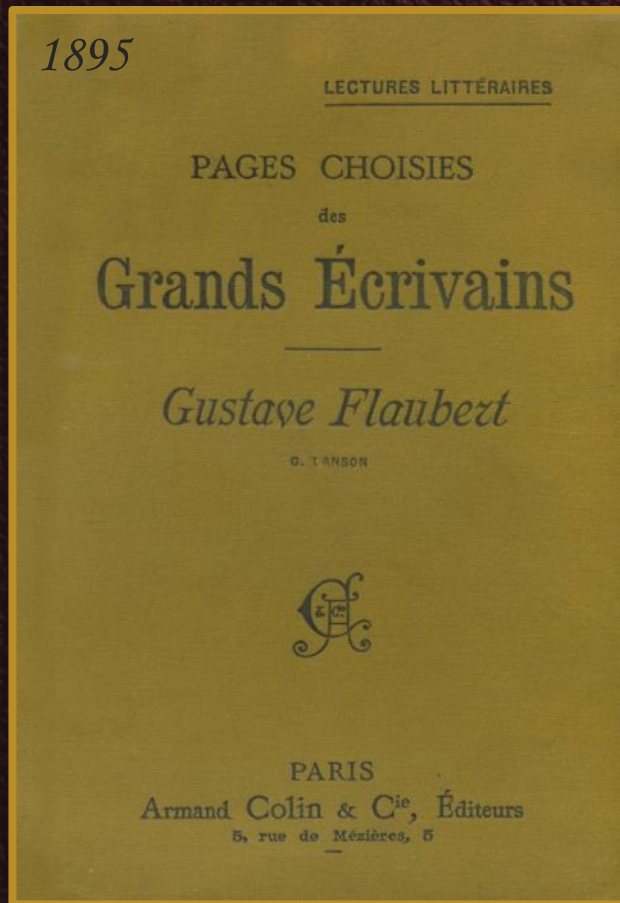
B 152852/100

IB 180275

Ж 37018/1.8

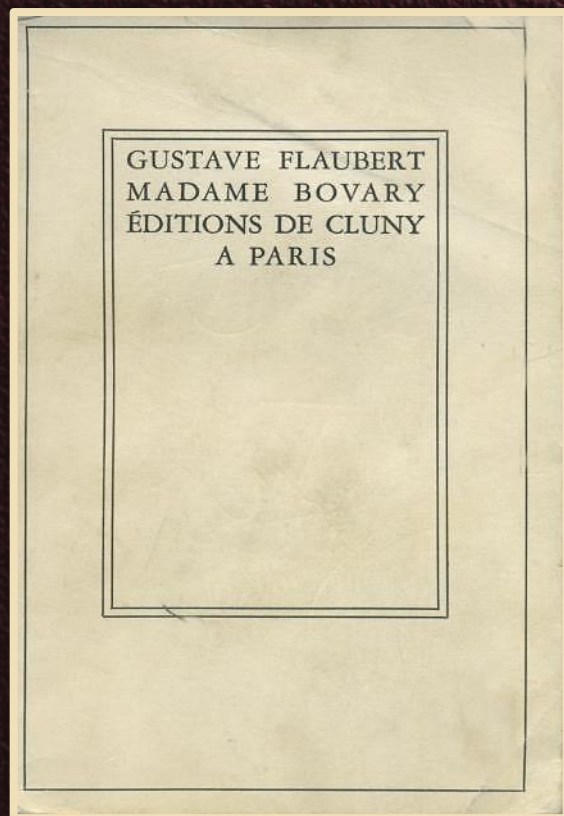

IB 5690/7

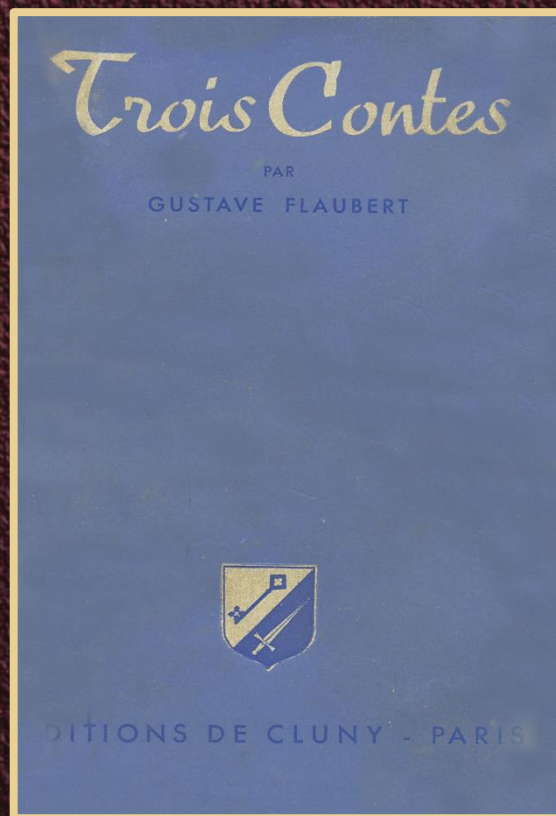

Кротевиц 1323-1324

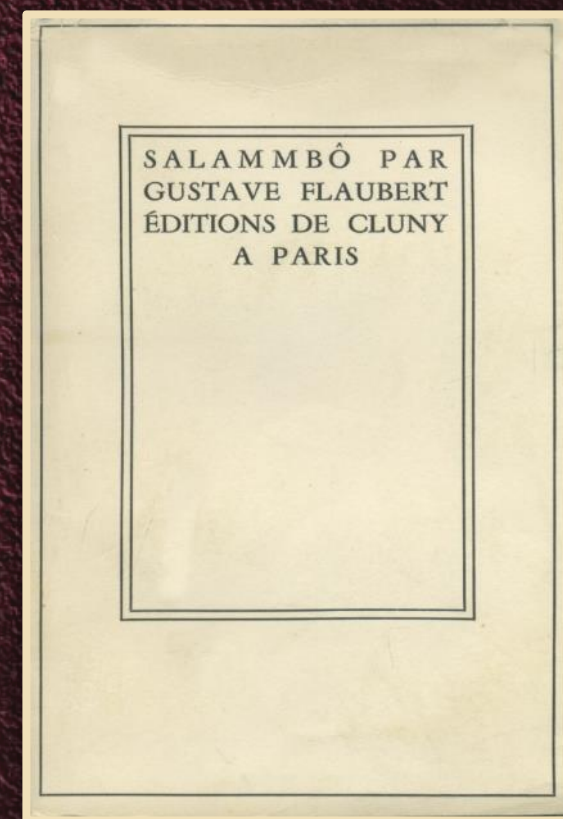
Творча спадщина Флобера невелика. Він писав повільно та важко. Часом півсторінки на день (за 10-12 годин роботи), часом навіть одне речення на день; три-п'ять сторінок на тиждень. На одному аркуші паперу починає писати, потім править, закреслює, переписує; на інший переписує епізод начисто. Потім його знову править – майже до нескінченності. Після цього починаються звукові експерименти, фабрика голосу. Він ходить по кімнаті, випробовує кілька фраз на слух, читає їх вголос. Слова мали випробовуватися звуком, будь-яким можливим звуком: так Флобер їх готував до майбутнього життя, немов до війни.

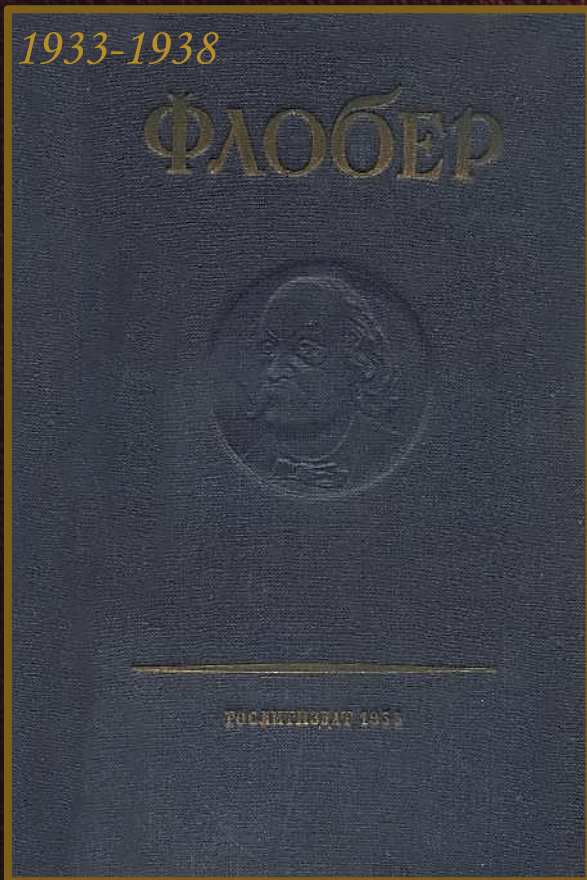
IB 55271/1

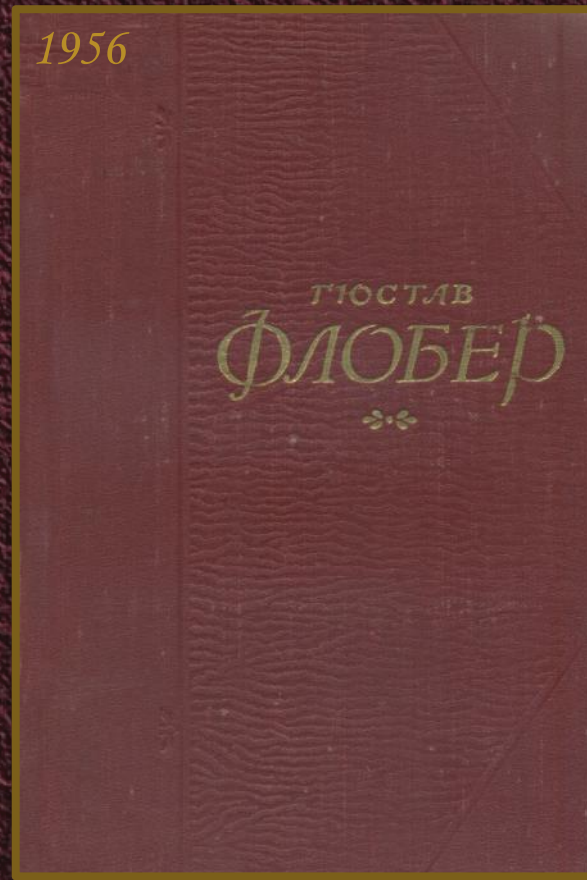
IB 55271/2

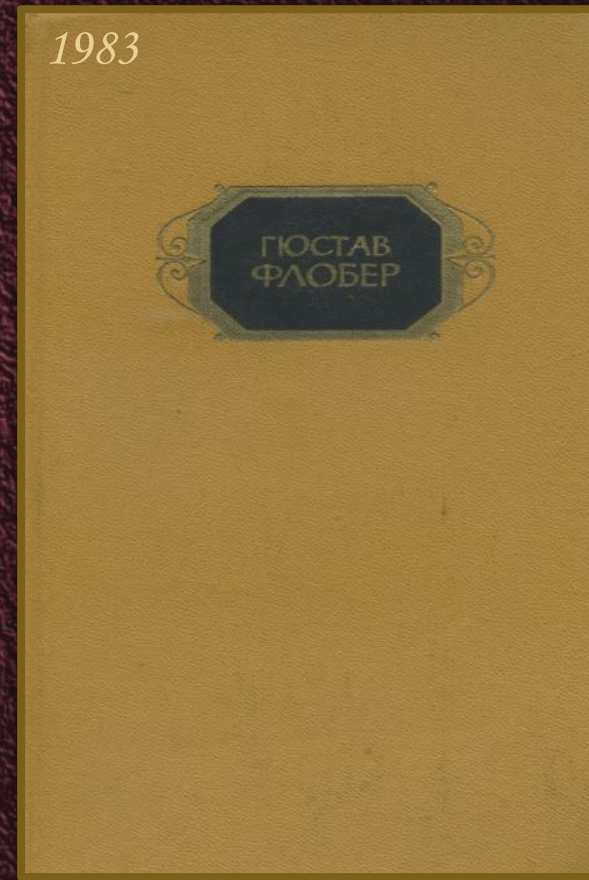
IA 55271/4

В 96000/1,7
В 99010/3.4,5,7,8

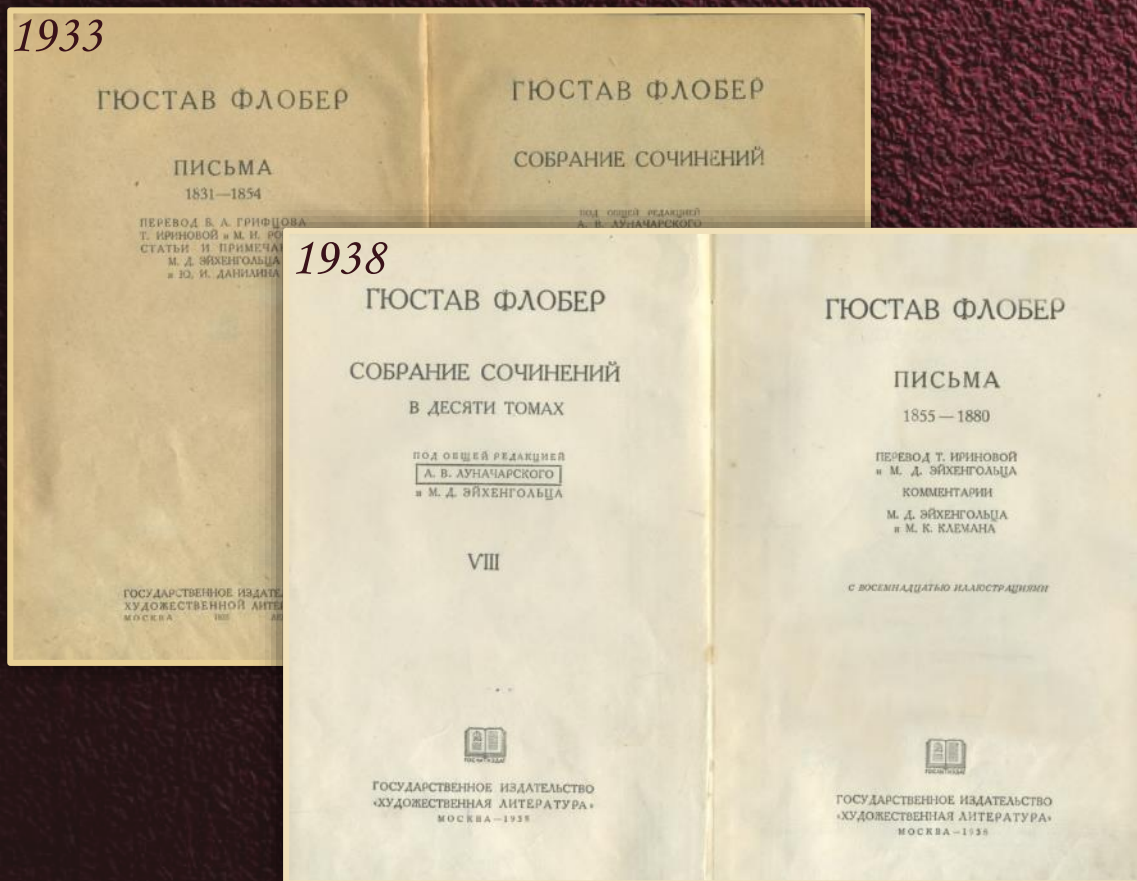

В 301144/1-5

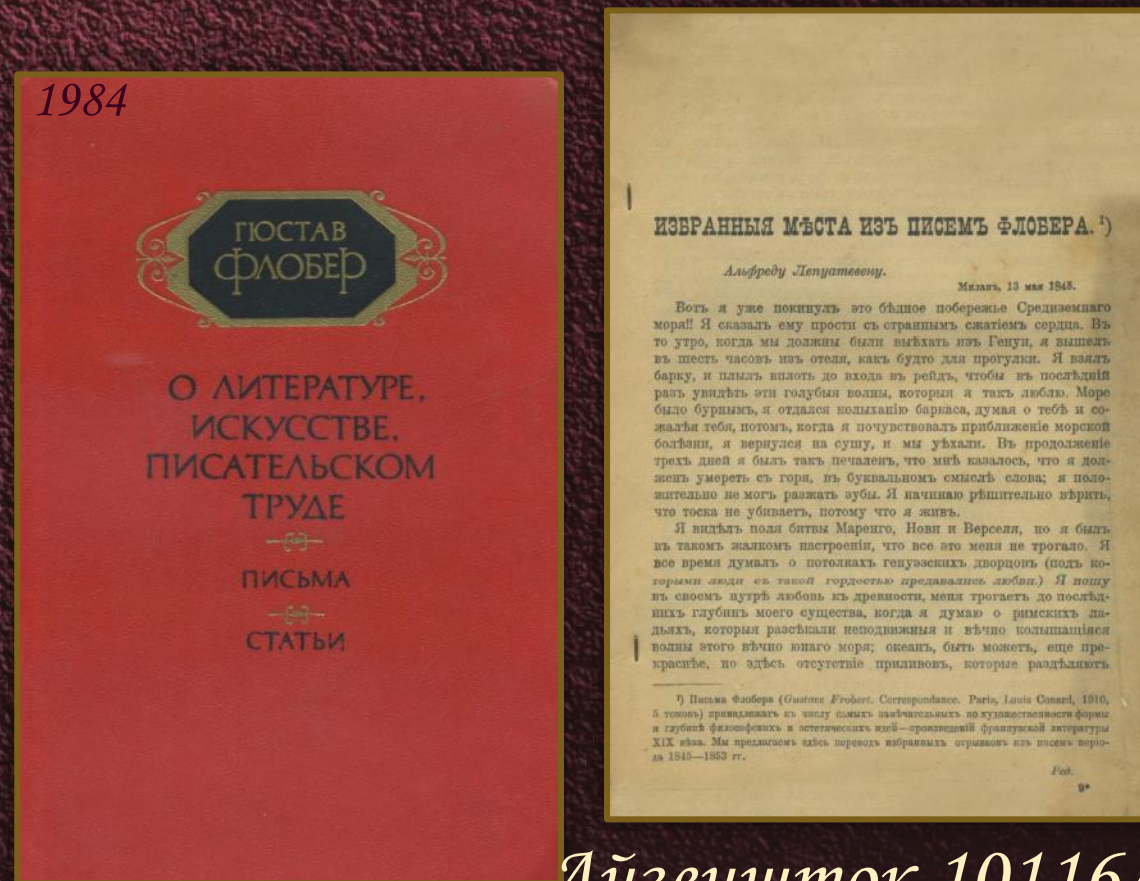
В 332140/1-3

Дорогоцінною частиною епістолярного спадку письменника стало його **листування** з членами сім'ї, діловими партнерами та соратниками, зокрема з П. Готьє, братами Гонкур, Гі де Мопассаном, Шарль Огюстеном Сент-Бевом, Жорж Санд, І. Пургенєвим, Е. Золя та іншими. Ці листи – справжні документи того часу, безцінне джерело відомостей про філософські, естетичні та суспільно-політичні погляди письменника. Зберігся 4481 лист Флобера.

В 96000/1

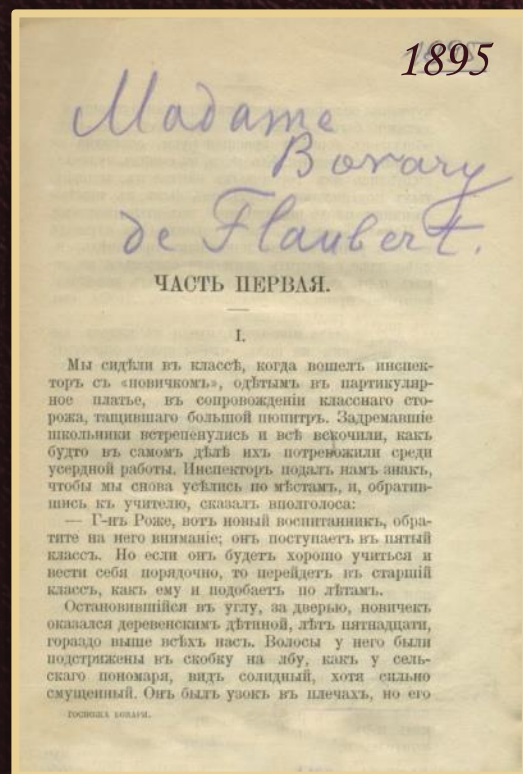
В 96000/8

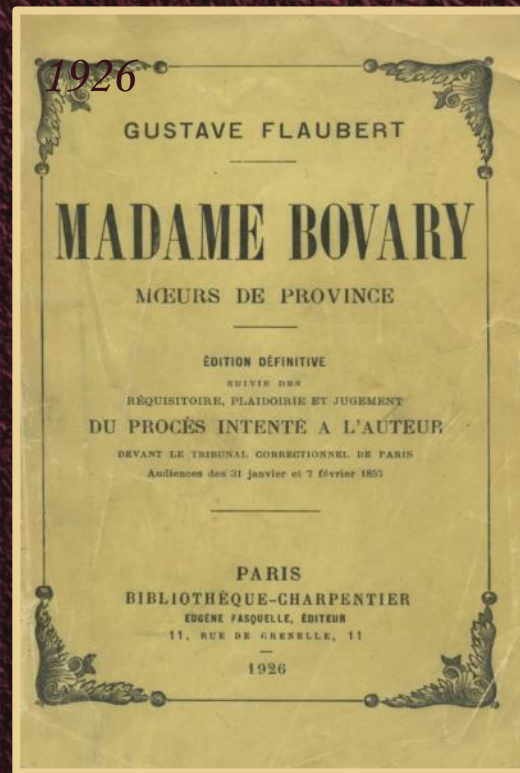
В 333279/1-2

Дйзеншток 10116/13

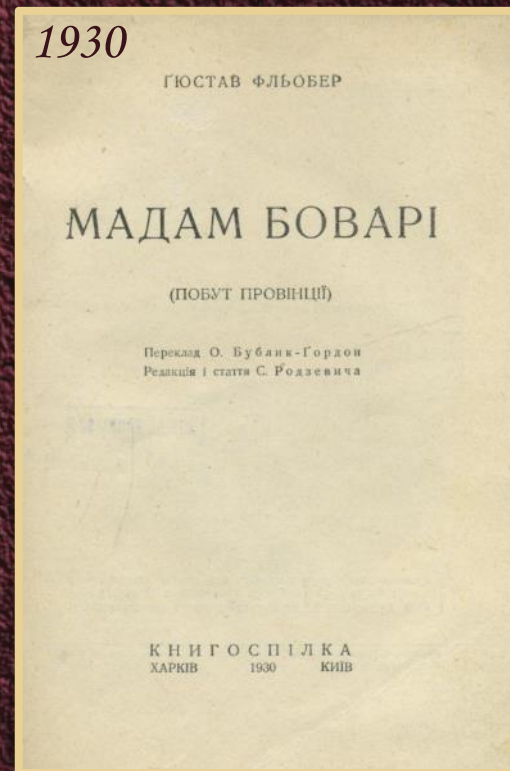
У 1851 році Флобер сідає за роботу над романом «*Пані Боварі*». Давався роман автору тяжко, протягом п'яти років він ретельно виписував рядок за рядком, робив нескінченні правки.

Галаган 979 Слов.

ІА 7038

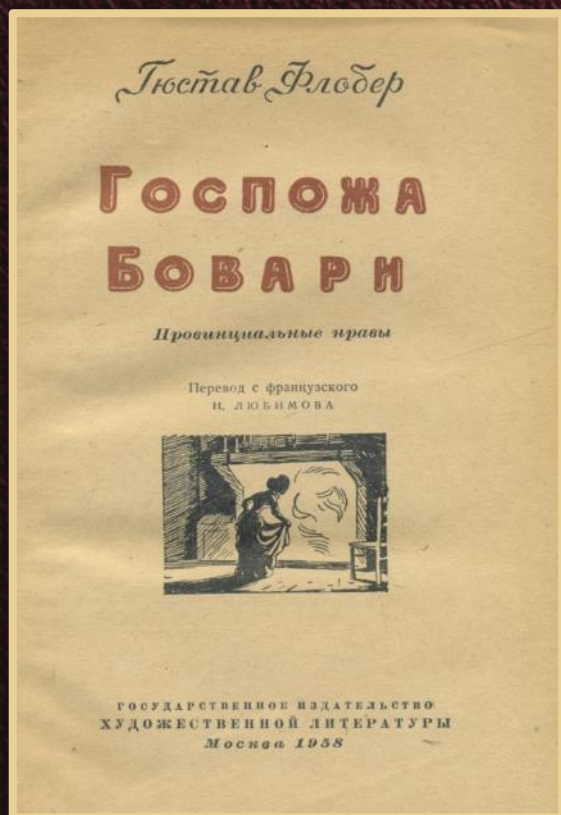

Вu 14319/1

В 77208

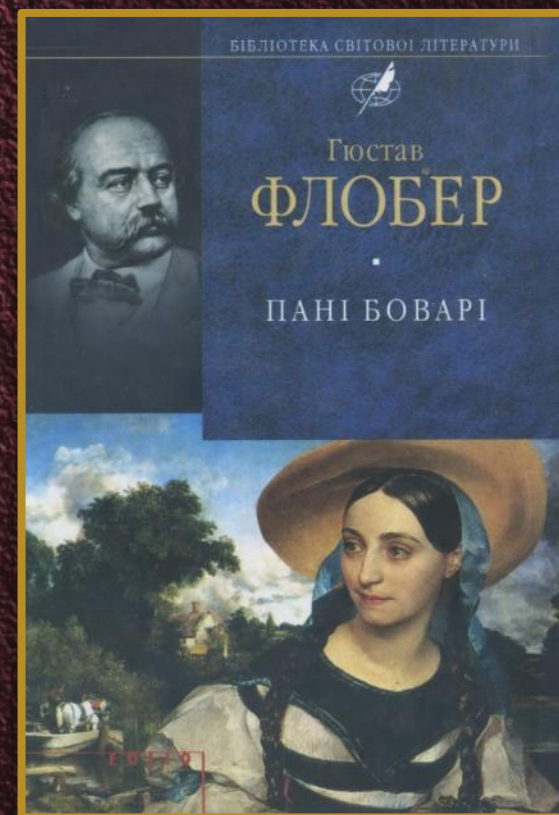
Уперше роман було надруковано в журналі "Ревю де Парі" у 1856 р. Відверті описи зрад шокували французьких читачів і призвели до судового розгляду за фактом непристойного змісту роману. У січні 1857 року відбувся суд, який тривав лише один день. Через тиждень і Флобер, і видавець були виправдані. Коли ж в травні 1857 р. «Пані Боварі» було видано окремою книгою, читач її зустрів на подив дуже тепло, а Гюстав Флобер відразу став найславетнішим французьким письменником.

Bo 709193

Bo 783301

Ba 758542

Тепер твір вважається не тільки взірцем реалізму, але й одним із найвпливовіших творів, що коли-небудь були створені.

B. U. Kwagorwe

К истории брвн нади Бовра
к истории

Грехъ гонимъ Невольникъ възвѣщающій
Побѣду и въ оныя мѣстахъ.
1. XXV 94

213

7628708

Деп. ... Публика
БИБЛИОТЕКА УРСР
INV. 868208

Зиренс-Б9

ФРАНЦУЗСКОЕ ОБЩЕСТВО

B

НОВОМЪ РОМАНЪ ГУСТАВА ФЛОБЕРА.

L'éducation sentimentale.—Histoire d'un jeune homme,⁵ par *Gustave Flaubert*.
2 vol. Par. 1870.

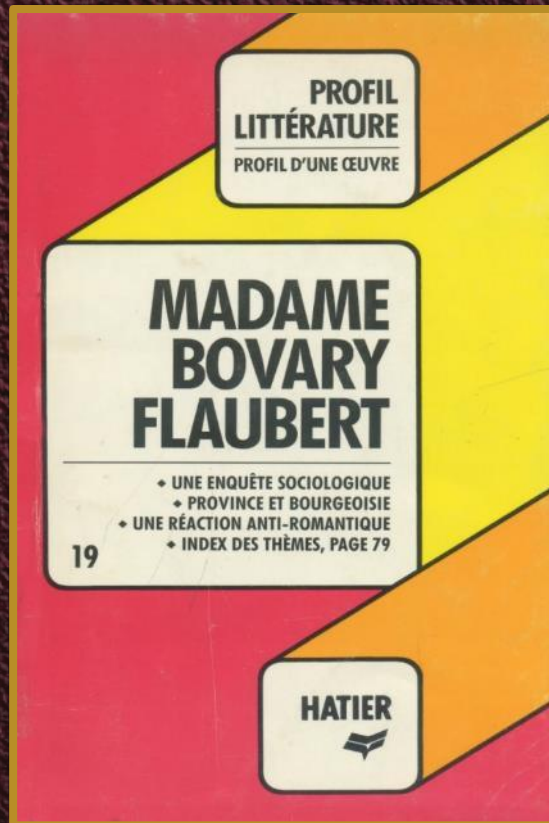
Густав Флерье — сын известного руанского врача, обладающего с незапамятных времен, воспитанный в довольстве и редко дарищий публике свои произведения. Он создает медленно, тщательно отдуваясь: свои романы и уже одним тем выдвигаются вперед среди той литературной горячки, которая бладеет современными французскими писателями. Кроме того, он обладает замечательным художественным талантом: то реальность в воспроизведении страстей и характеров, а которую так часто упрекали его в дилеммах. «Только цинизм мнѣшает причислить Г-жу Бовари» — нервный роман Любера — в классических романах, воспевающих критику Temps, известный Шеретт. И, однако, Тургенев совершенно справедливо сказал в прошлом году, в предисловии к усскому переводу романа Максима Жюльена «Утраченные силы», то «Г-жа Бовари» — бесспорно, самое замечательное произведение новейшей французской школы. Оно разом поставило Любера на первенствующее место во французской беллетристике. Последующий роман его, «Саламбо», проф. Библа, ищущий шатлатье, быть может потому, что содержание его взято из жизни жужор, древнего Карфагена. «Сантагителло», воспитан-

Айзеншток, 10025/12

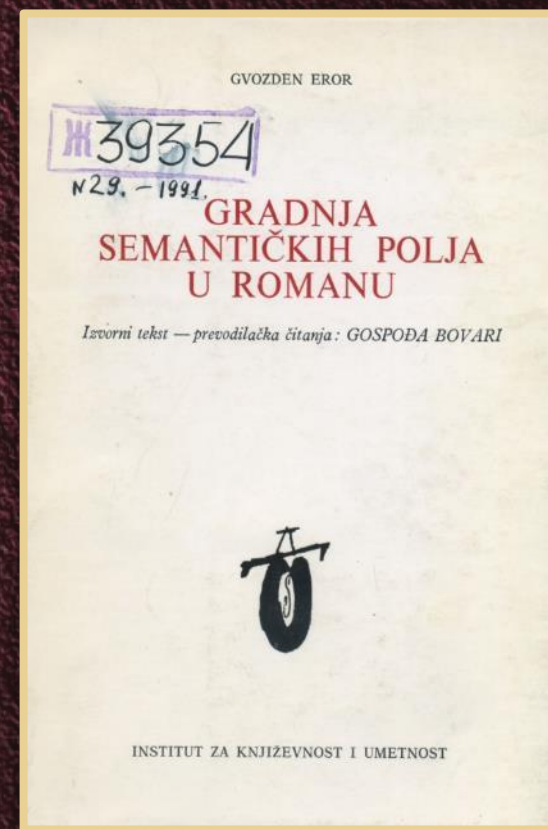
Bo 18234

Ba 787357

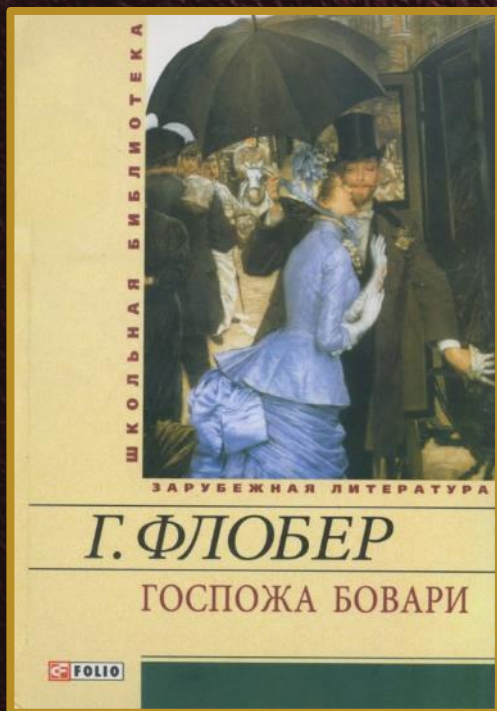

IA 23319

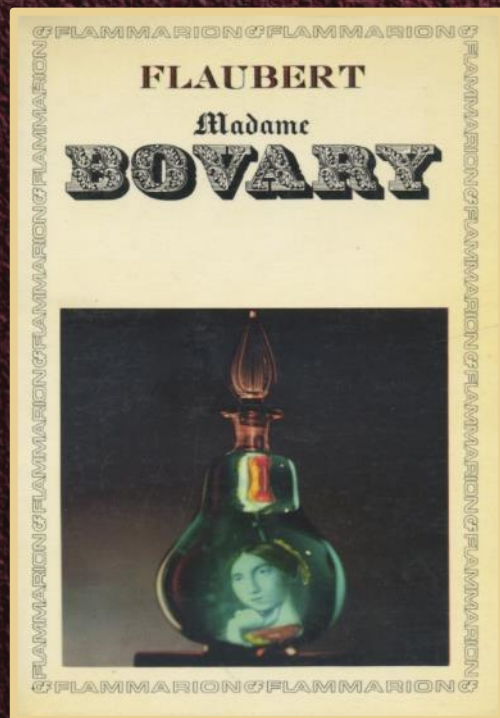

Ж 39354/29.1991

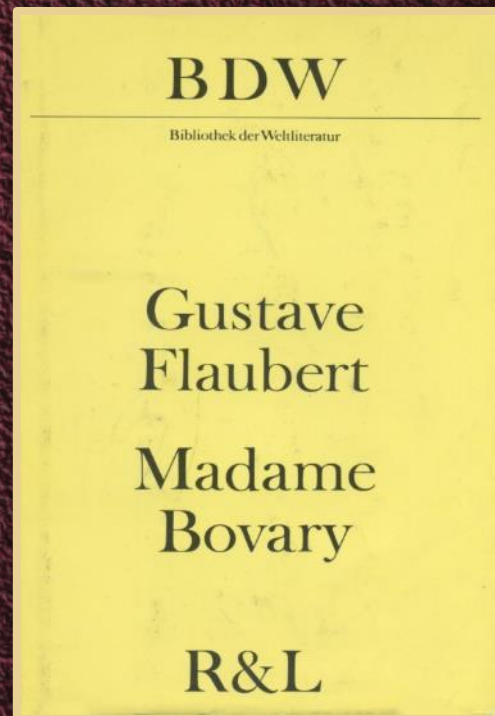
Твір «Пані Боварі» посідає 46-ту позицію у рейтингу 100 найкращих книг усіх часів за версією журналу Newsweek.

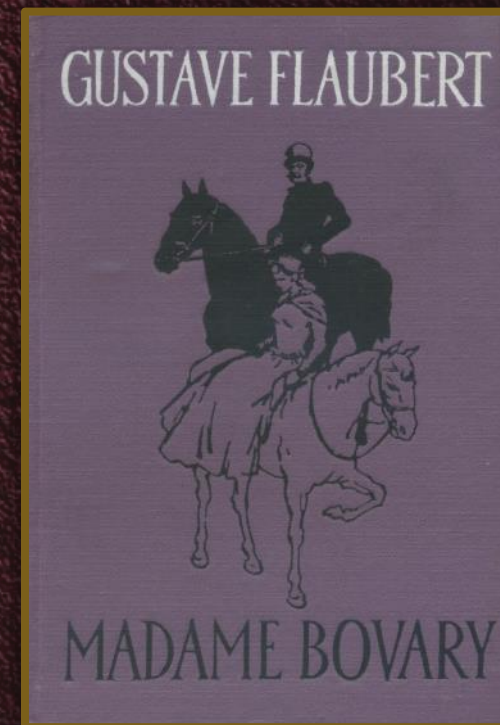
Ba 773855

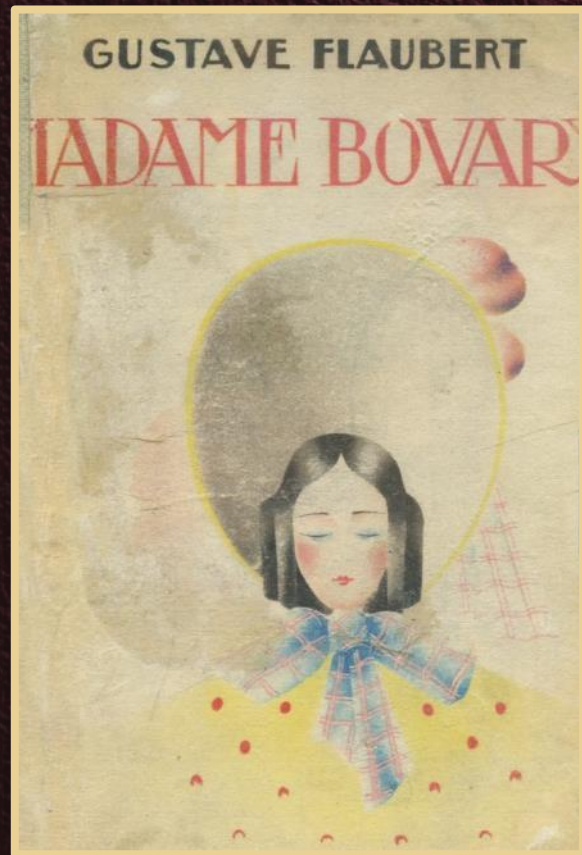
IA 23345

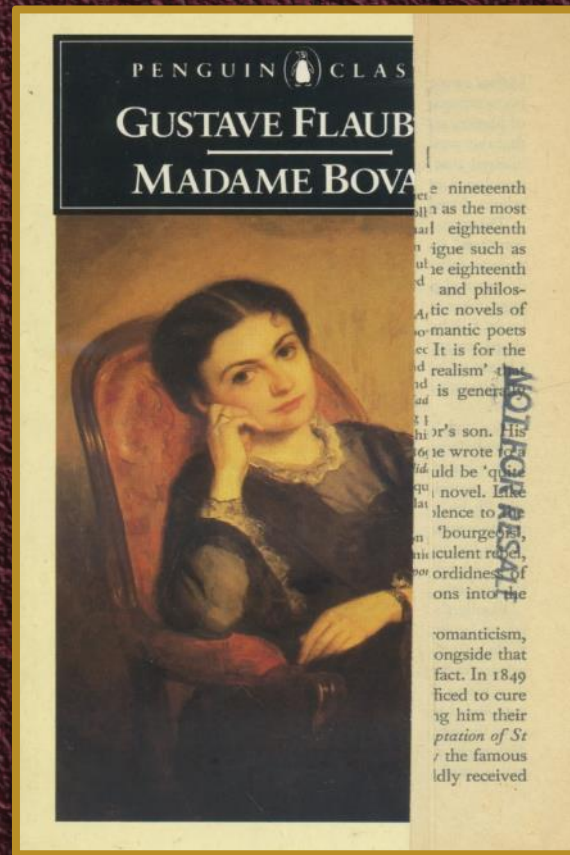
IB 203551

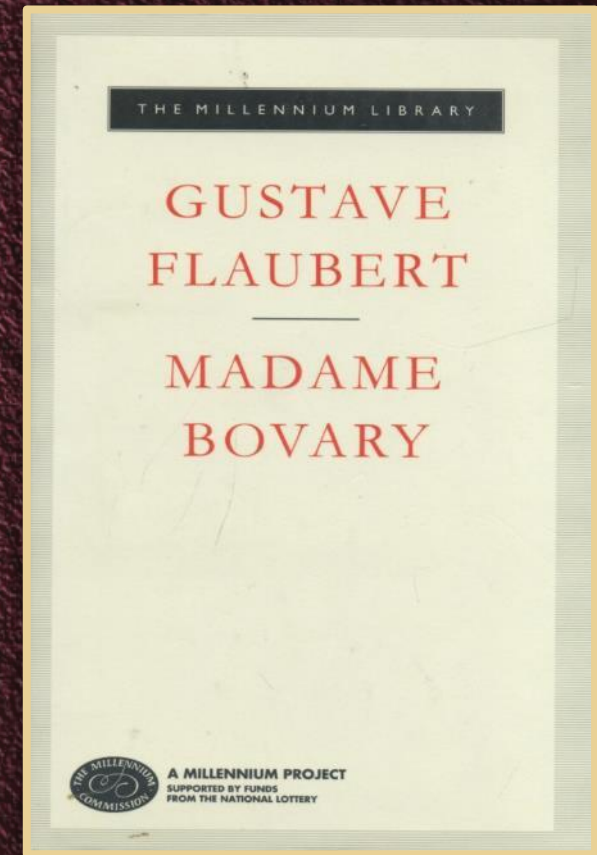
IB 105517

B 120940/1-2

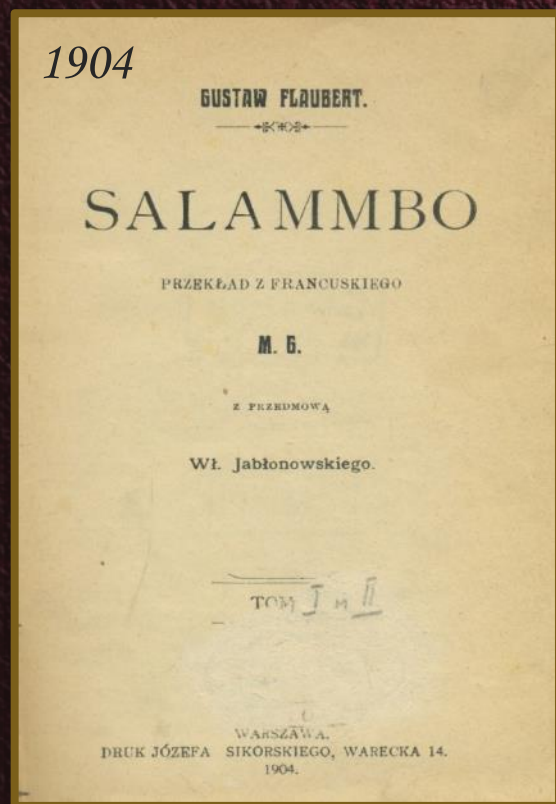

IB 182980

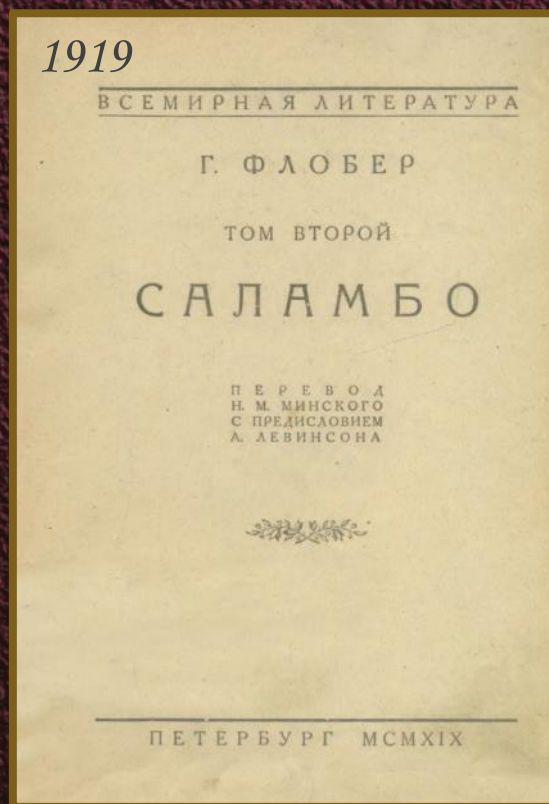

B 276025/140

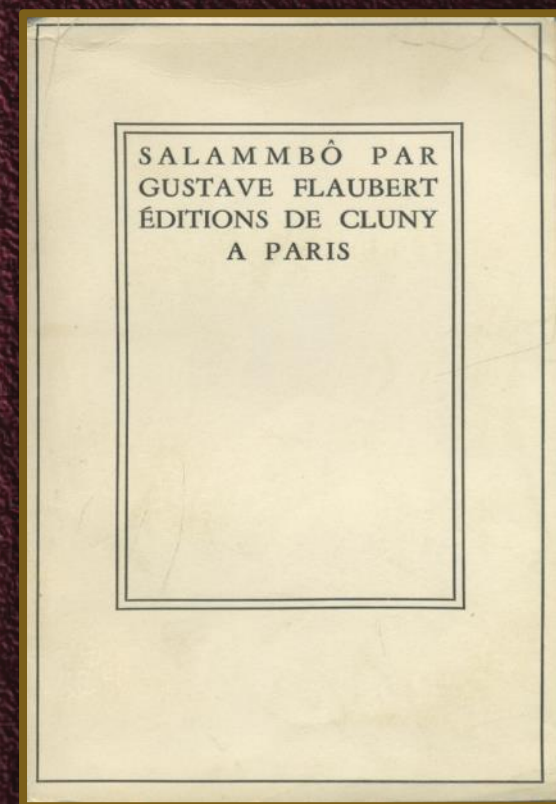
Коли Флобер писав свій роман «Мадам Боварі», в його уяві, як він неодноразово зізнавався, носилися інші сюжети. Йому хотілося якнайшвидше закінчити цей роман, щоб взятися за інший. І він береться за таку «східну казку» – це його історичний роман «Саламбо».

IA 6471

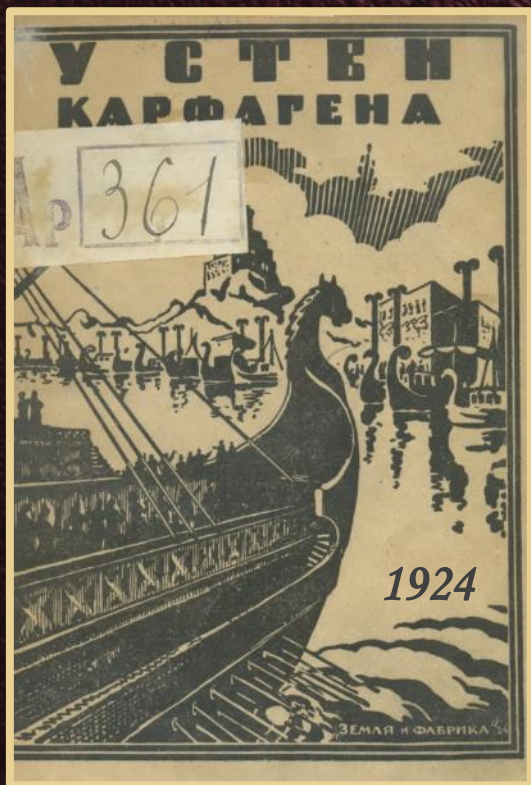

Вр 2333/II

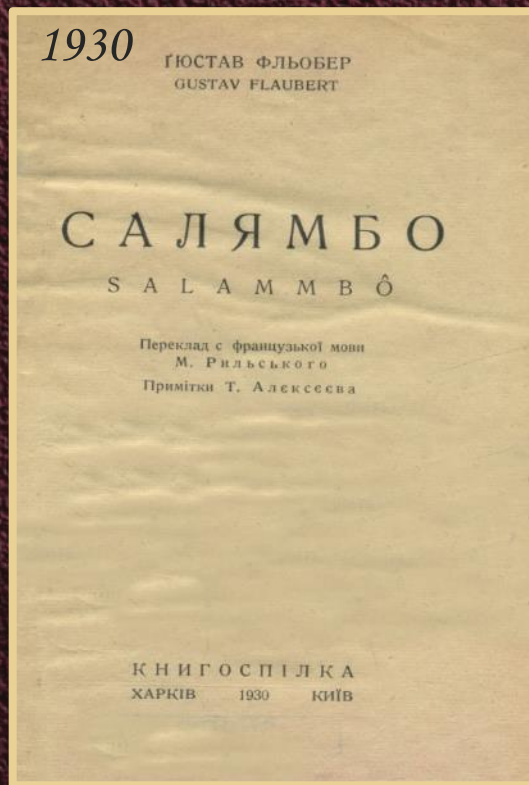

IA 55271/4

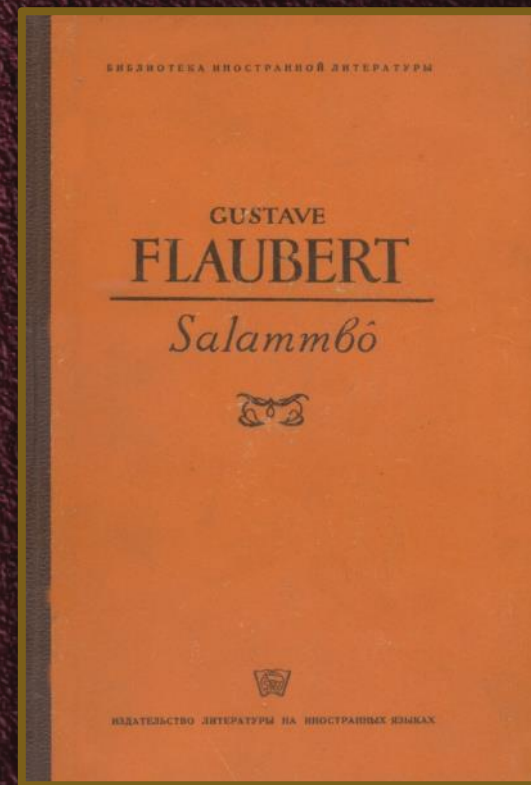
Перша назва роману "Саламбо" була "Карфаген". Флобер здійснив дві подорожі до Африки. За п'ять років роботи, з 1857-го по 1862-й, письменнику вдалося вивчити близько сотні праць античних авторів, створити чорновий варіант твору і повністю знищити його після поїздки до Тунісу, заради більш досконалого, історично правдивого тексту.

Ар 361

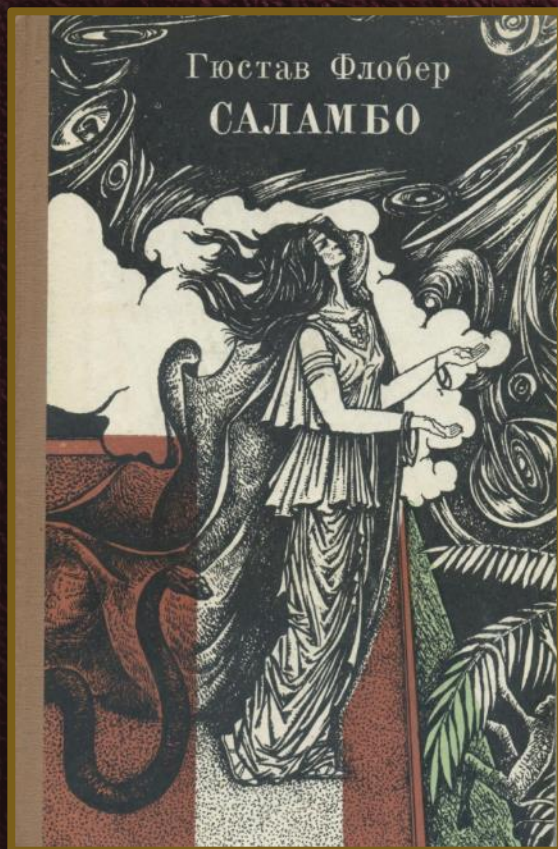

Ви 14319/2

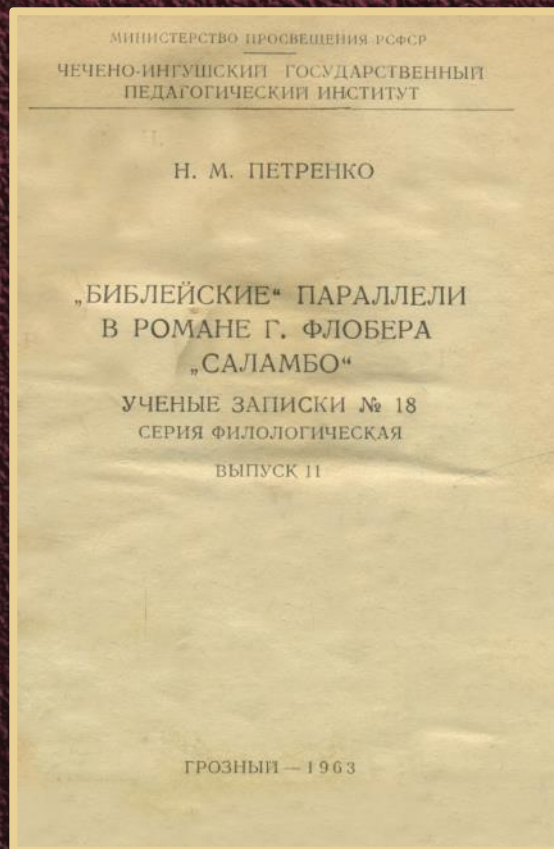

ІВ 100025

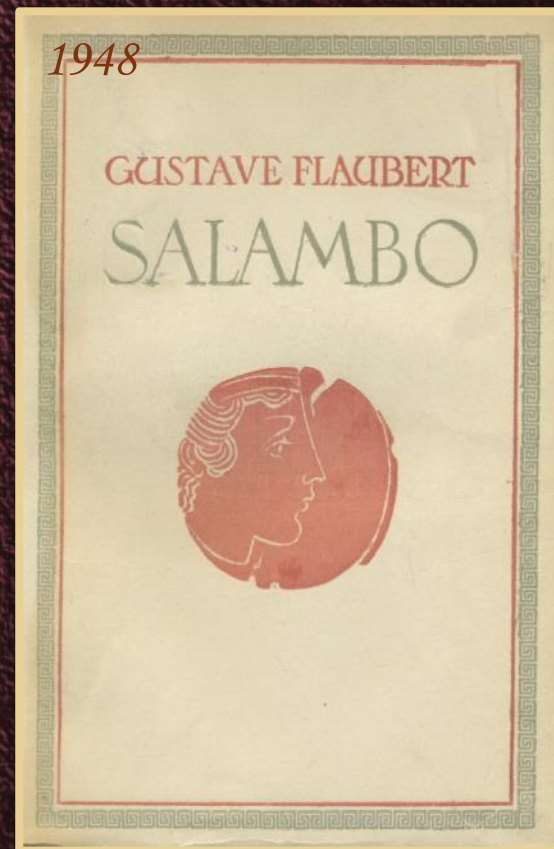
В романі переплелися реальні та вигадані події. Дія у творі відбувається напередодні повстання найманців проти Карфагену у III-му столітті до н. е. Роман мав успіх серед французьких читачів, вплинув навіть на модні тенденції в одязі.

Ва 229415

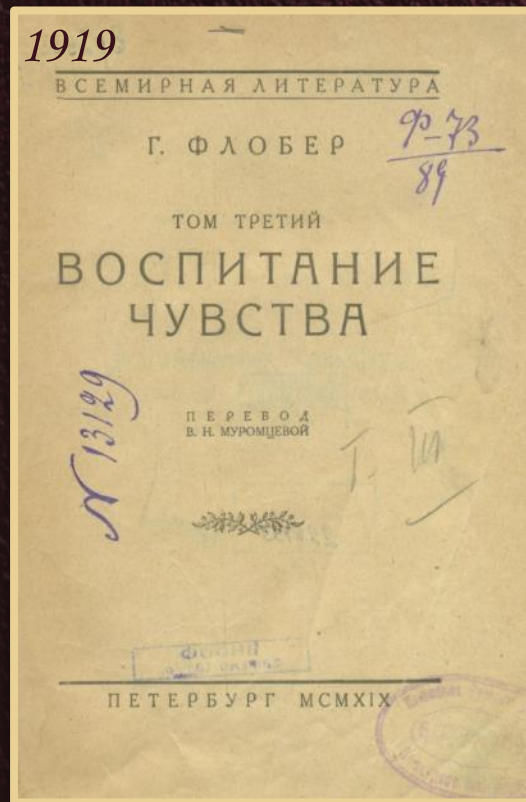

В 253626/18

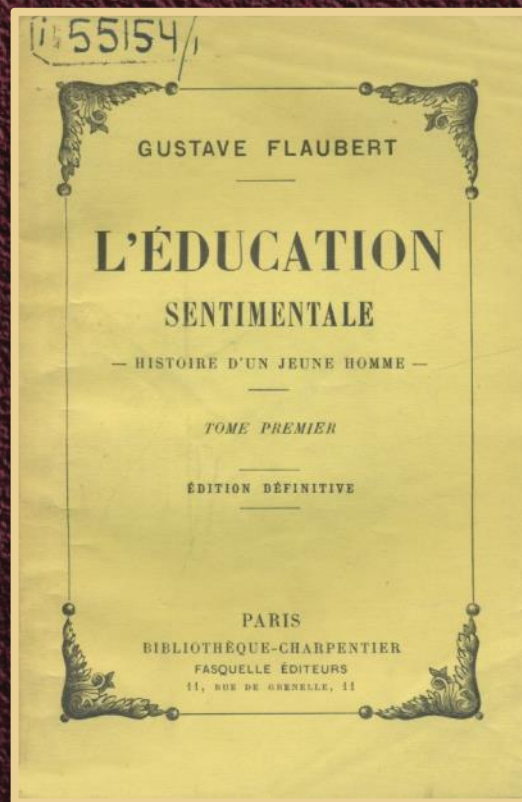

ІВ 97881

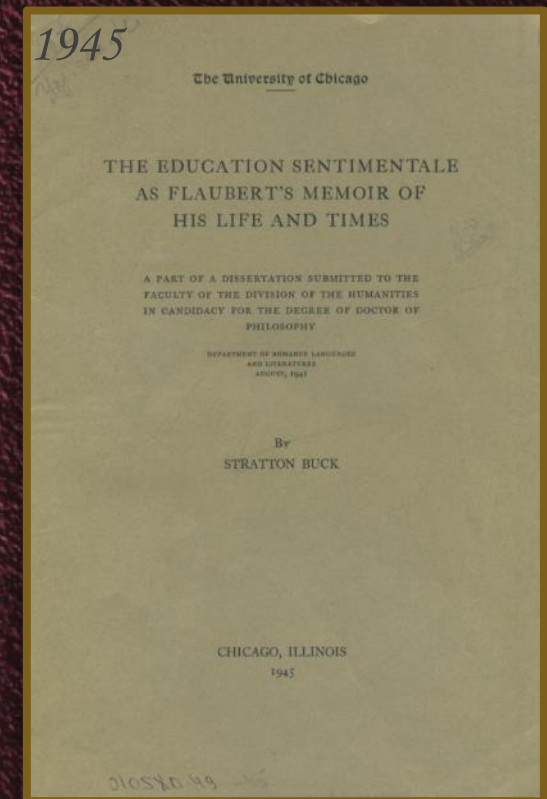
Третій завершений роман Флобера - «Виховання почуттів» - вийшов в 1869 році. Це багатоплановий за змістом твір, у якому в новому, несподіваному ракурсі поєднані історія Франції, історія покоління, історія героя.

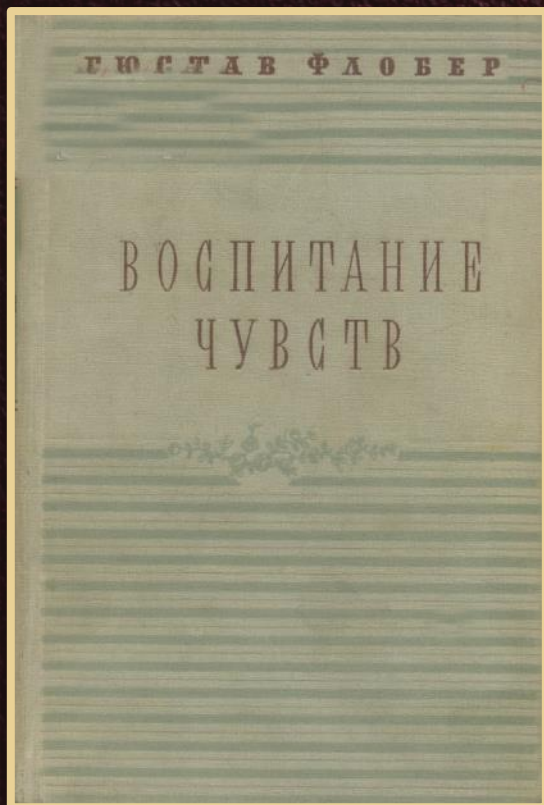
Вр 2333/III

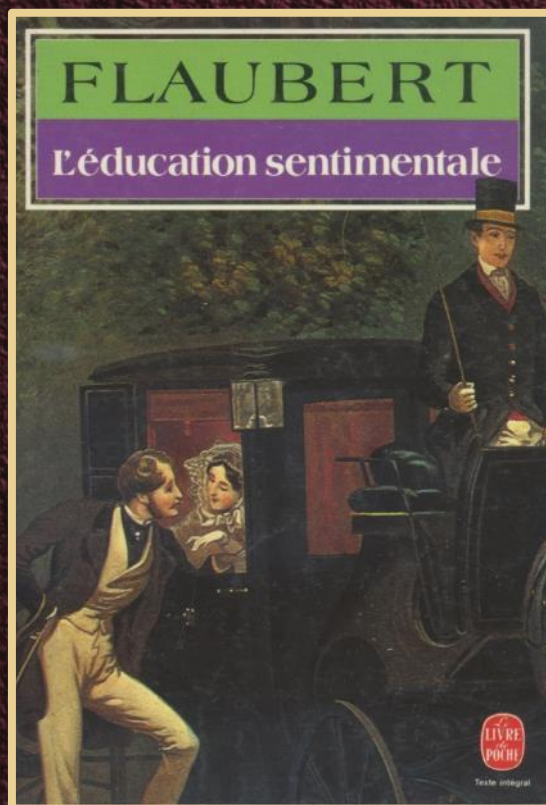
IB 55154/1-2

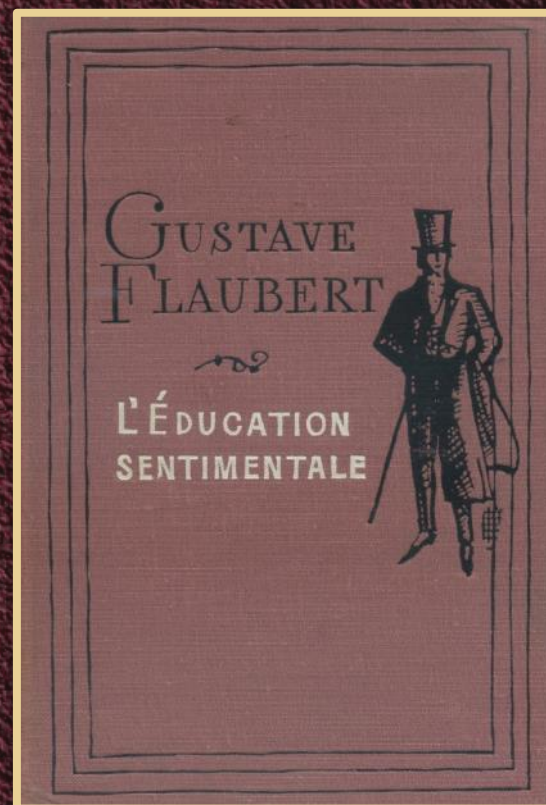
IB 99672

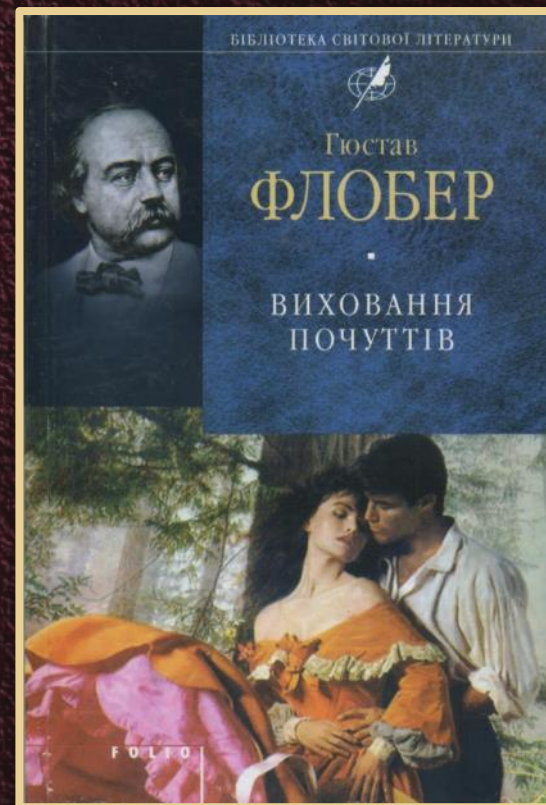
Bo 600671

IA 23278

IB 123607

Ba 658211

Дослідники творчості письменника стверджують, що «Виховання почуттів», можливо, найневтішніша з книг Гюстава Флобера. Вона стала останнім романом письменника.

Я. Фриш

Флобер и страдания молодого Моро

Изучение центрального героя современной французской буржуазной литературы — несчастного неосуществленного человека, чье своеобразие¹ — в полном отсутствии личного своеобразия, изучение автоматического и в то же время конвульсивного характера его переживаний, поступков, мыслей, — неизбежно приводит нас к «предистории» этого неосуществленного человека, к его предку во французской литературе.

Унылая безличность и беспомощность, вялость и судорожность поступков, трусость и надежда «обмануть судьбу» — все черты, которые Флобер при изображении героя «Воспитания чувств» Фредерика Моро выдвинул на первый план, впоследствии получили дальнейшую разработку. Из всех образов Флобера Фредерик Моро — характер наиболее обобщенный. Как литературный тип, он продолжает жить, и неосуществленные люди, герои фарсов Андре Жюнда, герои Пруста, Селюла, Дриле Рошеля, Жюльена Грина, окружают его ныне, как своего родоначальника.

Если внимательно рассмотреть Фредерика Моро и его окружение, лучше можно будет понять и его потомков. Флобер не смотрел на мир глазами Фредерика Моро подобно тому, как Пруст смотрит глазами Свана, Селюла — глазами Фердинанда Бардамо, Дриле Рошеля — глазами своих героев. То, что в произведениях этих писателей нередко завуалировано украшающим, облагораживающим лиризмом, или искажено восприятием автомата-непротика, — в «Воспитании чувств» Флобера в «Палюде» и в «Подземельях Ватикана» Жюнда выражено несравненно яснее, полнее и точнее.

1

Рядом с «Человеческой комедией» Бальзака широкое полотно «Воспитания чувств» Флобера выглядит, как несамый монументальный фарс. В буржуазном обществе Бальзак видел прежде

¹ Подробнее об этом — см. «Литературный критик» 1935 № 10: Я. Фриш «История нашего современника».

PETER BALASSA

The Transfiguration of the Novel

Akademiai Kiadó, Budapest

STUDIES IN
MODERN
PHILOLOGY

14

SMP

Analysis

Flaubert: *L'Éducation sentimentale*

Fabula and Style

Heaviness is trivial in the sphere of life—the epic—just as liness is trivial in tragedy... In life, however, heaviness means absence of present meaning, a hopeless entanglement in sense casual connections, a withered sterile existence too close to earth and too far from heaven, a plodding on, an inability to liberate oneself from the bonds of sheer brutal materiality, everything, for the finest immanent forces of life, represents a challenge which must be overcome—that is, in terms of formal value judgment, triviality.¹

The definition of fabula as regards *L'Éducation sentimentale* coincides with Flaubert himself, as he put it in a letter: "... its then modern life; its setting, Paris... It is a novel of love and passion, idle passion."² Indeed, the fabula comprises a "piece" of modern life in its rawest state, and a unit of time within it (from 1840 to December 1851, not to mention the epilogue, in the latter half of the sixties) and large the events occur in Paris; some nine-tenths of the more 400-page book are devoted to Paris, while Nogent, Frédéric's hometown, is accorded but one-twentieth of the work, and the two epilogues amount to less than half of this. The modern life whose stage is Paris encompasses the 'story of a young man' (take the novel's subtitle, *Histoire d'un jeune homme*): Frédéric Moreau.

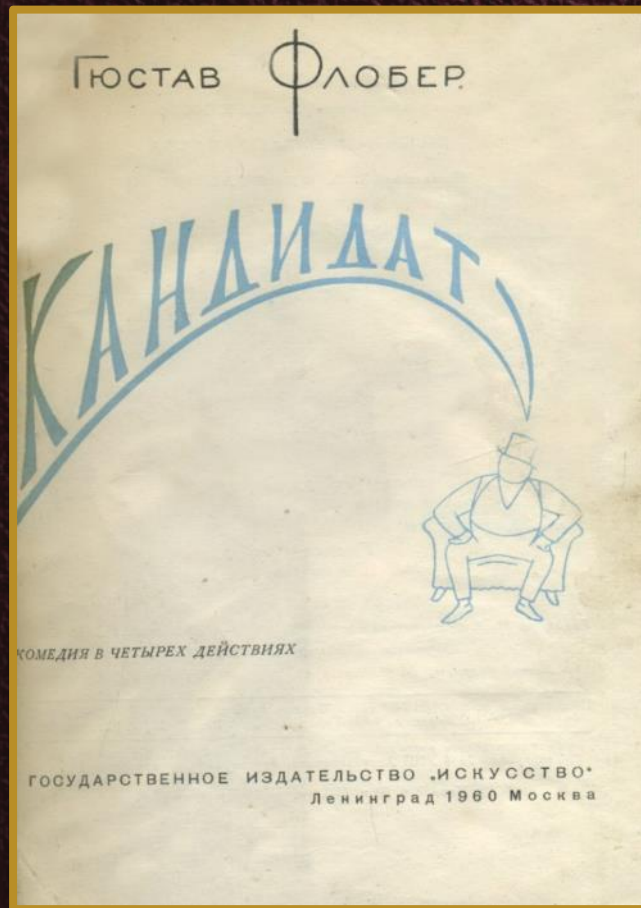
This young man becomes acquainted with an art dealer, Monsieur Arnoux, whose wife he falls in love with. Soon he becomes immersed in their society, meets their friends, gets to know dandies, artists, 'saviors' of the world (e.g., Houssonnet, Pellerin, Cisy, Sénécal); Regimbart, a

Flaubert and the Transformation of the Genre

The point of convergence in the contradictions between modern aesthetics and the novel-genre is to be found in the mid-nineteenth century, and in the latter third of the century—this being the historical moment of *L'Éducation sentimentale*. It should be stressed, however, that the disappearance of the novel-hero as motivation did not necessarily signify a waning of the genre itself. This 'deformation' of motivation is merely that which Tynyanov alluded to in observing that literary facts, *mots pleins*, transform at certain moments into *mots vides*; all of a sudden 'erroneously' applying tradition, that is, and in doing so expressing its 'automatism' (Shklovsky), its lack of substance. Indeed, the formalists, in keeping with this notion, try describing the dialectics of literary and non-literary facts; in other words, so as to outline literary (and genre) history while retaining a perspective that centers on the work. In this light it must therefore be stressed that this functional shift of motivation does not necessarily express value. This is especially important to emphasize given that in Lukács's work, the empirical substance of the theory of the novel he expressed early in his career is rather narrow: he deduces the novel's inner form primarily from the *Bildungsroman*, or at least he sees this as the emancipated genre (which is naturally also true). The methodological consequence of doing so, however, is that when in the 'romanticism of disillusionment' this genre shift reaches an end in idleness, then the genre, problematic to begin with, can only be seen as having embarked on a path of an irreversible decline. (In this sense, as Lukács himself noted in a preface to a 1962 edition of *Theory of the Novel*, the example of Dostoevsky

Айзеншток 10091/31

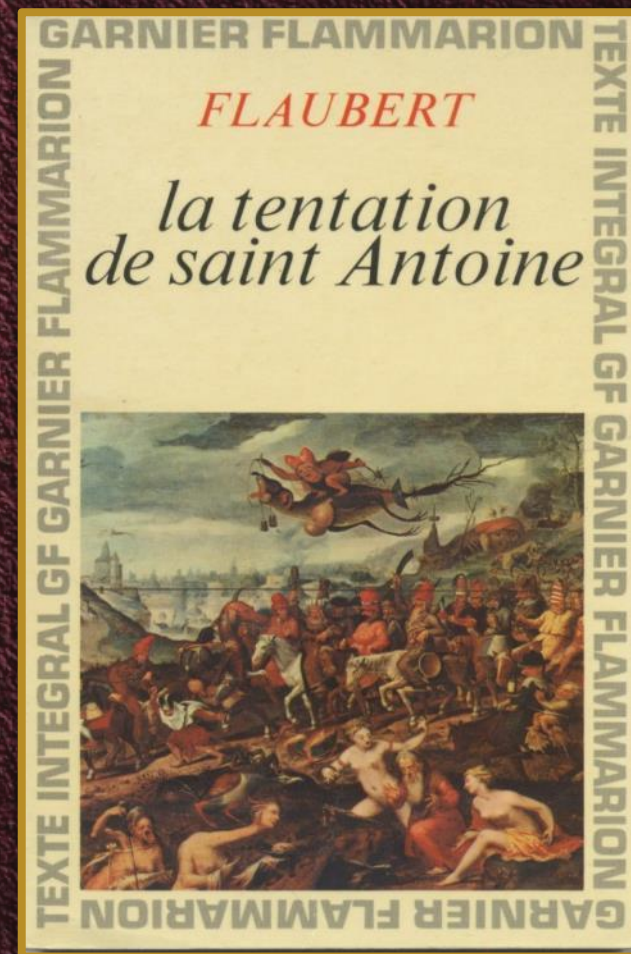
В 273864/14

Несподівано Флобер захопився театром. В 1873 році всього за два місяці Флобер написав п'єсу **«Кандидат»**. Головний герой "Кандидата" - чесний міський буржуа, одержимий бажанням стати депутатом. Щоб отримати бажане місце під сонцем, він повинен піти на компроміс, укласти угоду з совістю. У грудні цього ж року в Парижі розпочинаються репетиції. Флобер втрачає спокій і сон. 11 березня 1874 сталася катастрофа. Публіку не захопила дія п'єси, вона просто не зрозуміла її. У міру того, як розвивалася інтрига, глядачів охопило повне розчарування. Для Флобера це була важка поразка.

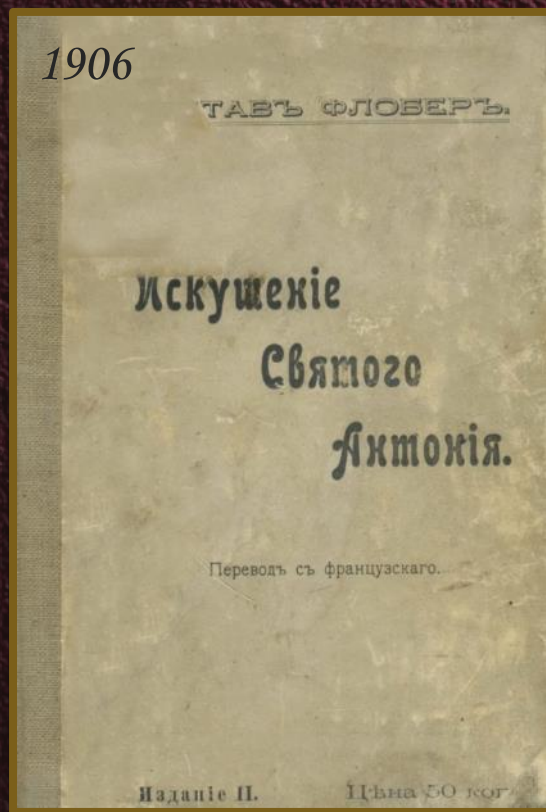
Ао 151021

В 1843 році Флобер побачив гравюру Пітера Брейгеля «Спокуса Святого Антонія». Тюстав більше нічого не пам'ятатиме – нічого окрім цього танцю потвор та примар, відрізаних голів та гидотних жахів. У вересні 1849 р. він закінчив першу версію свого роману «Спокуса Святого Антонія», який читав вголос своїм друзям впродовж чотирьох днів, не дозволяючи їм переривати читання чи висловлювати свої думки, зауваження, тощо. Наприкінці читання ті порадили письменникові спалити рукопис у вогнищі. Від цих слів Флобер не зможе отямитися кілька місяців.

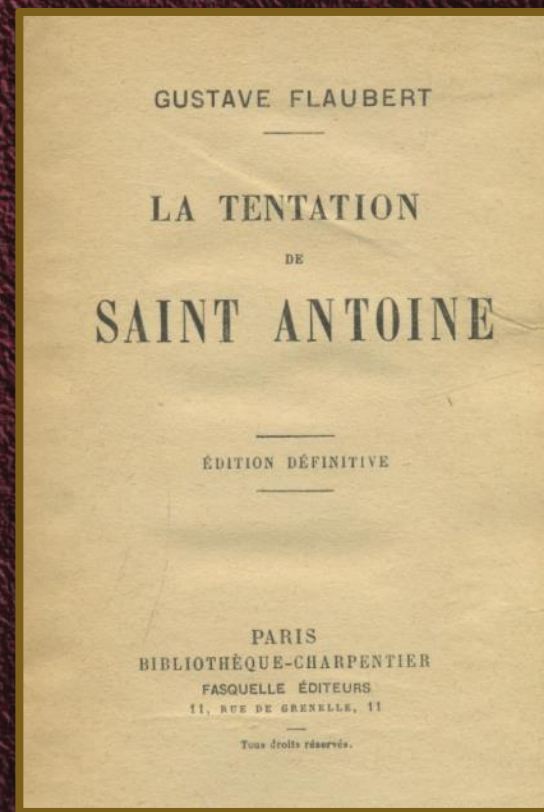

А 54685/131

В 1870 р. письменник почав працювати над третьою редакцією "Спокуси Святого Антонія" (друга — 1856 р.). Ця символічна філософсько-психологічна драма, за власним висловом автора, стала твором усього його життя. «Спокуса Святого Антонія» Флобера нагадує середньовічні «видіння» та стала найкращим коментарем до гравюри П. Брейгеля ; найкращим літературним тлумаченням живописного шедевр.

В 238143

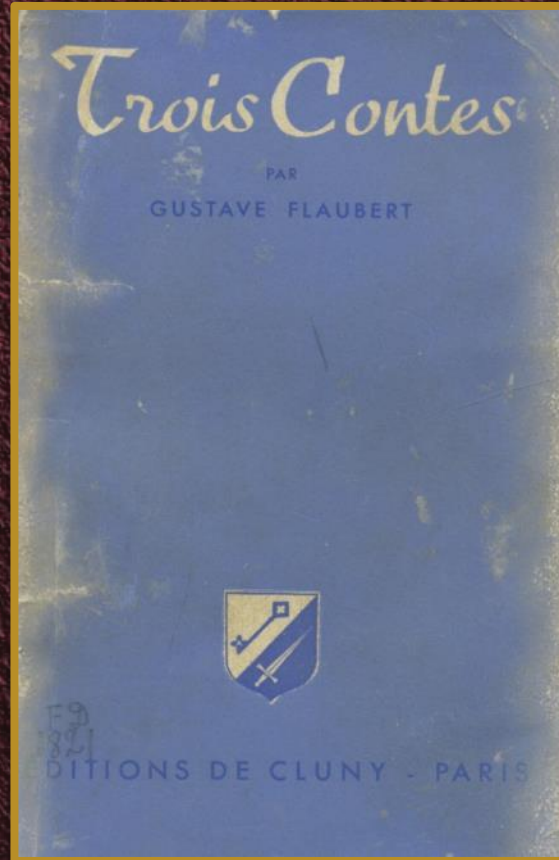

IB 55158

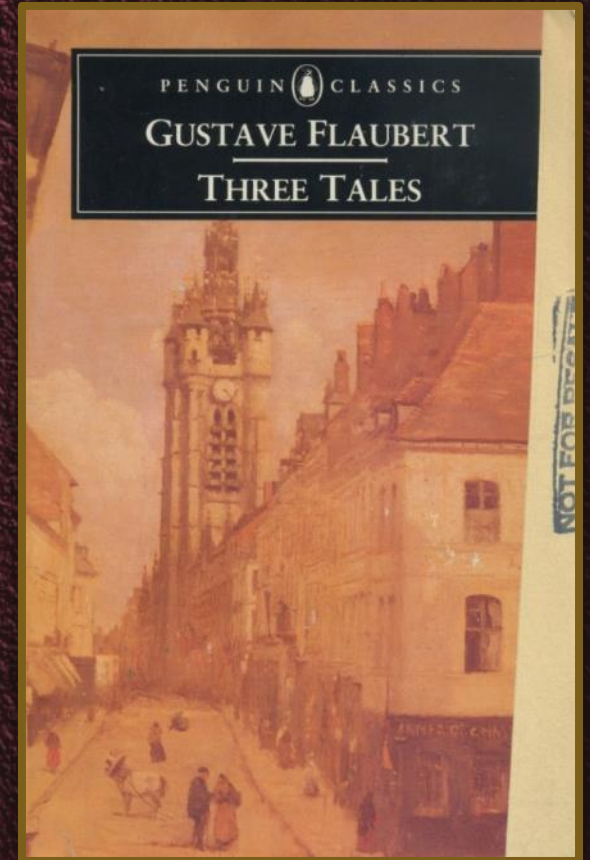
24 квітня 1877 року Флобер випускає у світ маленький збірник, який отримав назву *'Три казки'* ("Три повісті"). Збірник є своєрідною антологією всієї творчості письменника, а оповідання розташовані з певною хронологічною послідовністю епох: сучасність, середньовіччя й античність.

Попов 10182

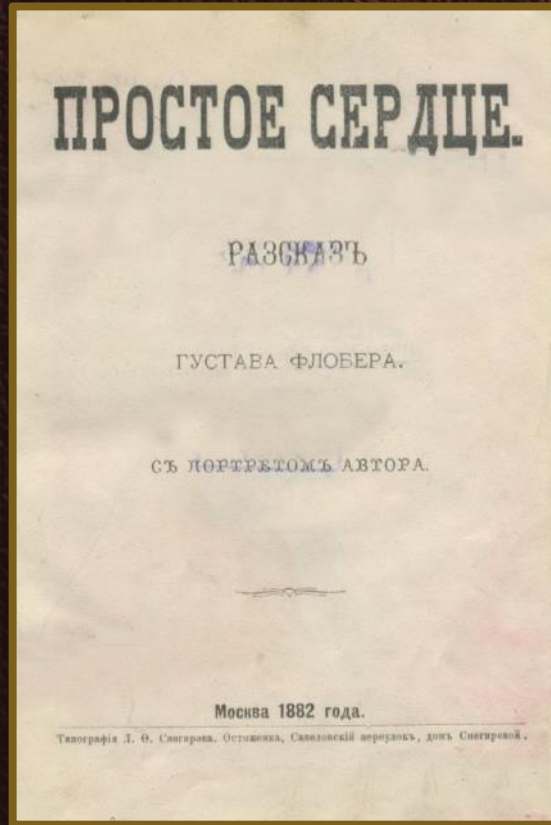

IB 55271/2

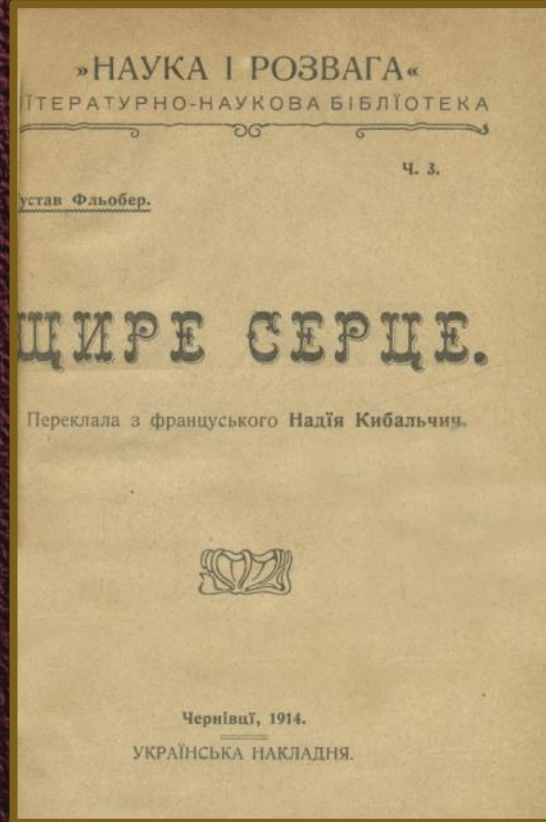

IB 182607

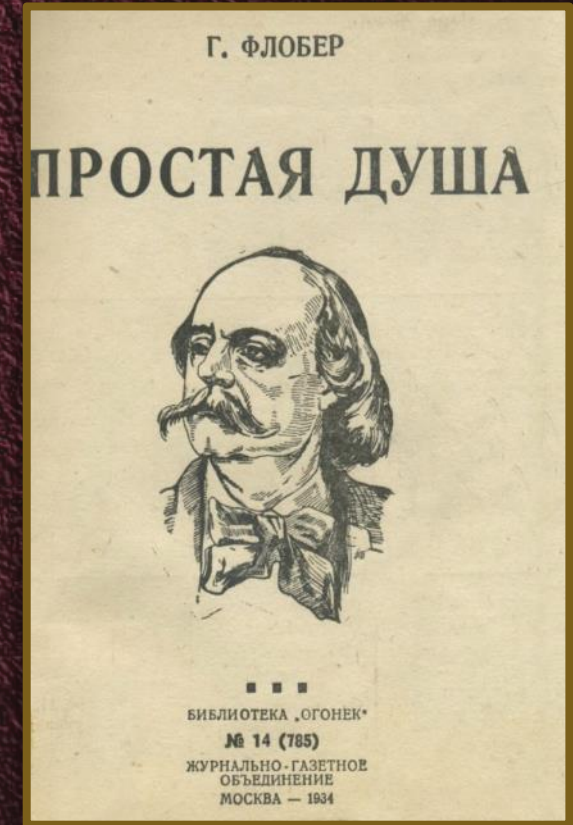
Центральне місце у збірці Флобера займає повість «*Щире серце*» - розповідь про життя бідної селянської дівчини Фелісите. Завдяки своїй наївній, безмежній доброті, моральній стійкості та внутрішньому благородству героїня підноситься автором на моральну висоту, недосяжну для найосвіченіших і шанованих у вищому суспільстві буржуа.

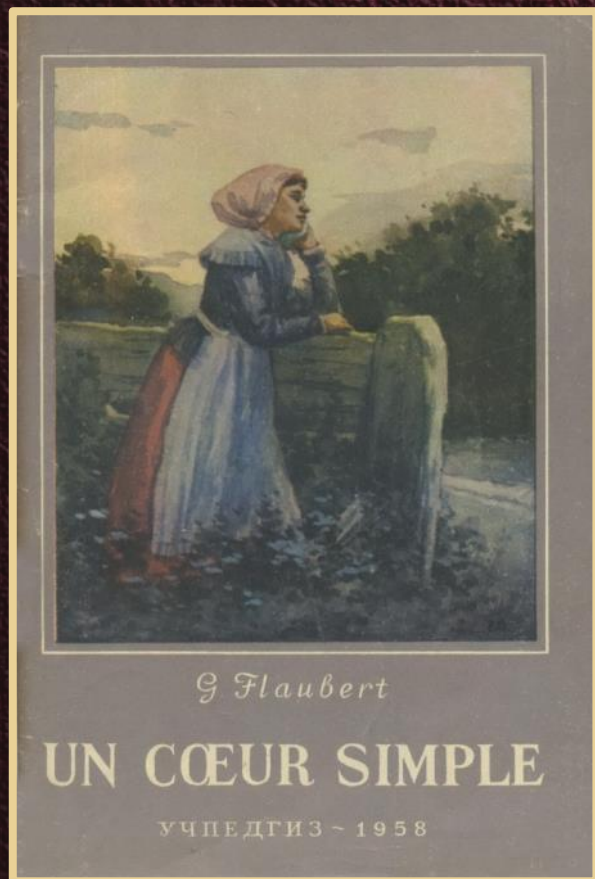
Ао 3411

Аи 1241

Ао 137926 (конв. 1-5)

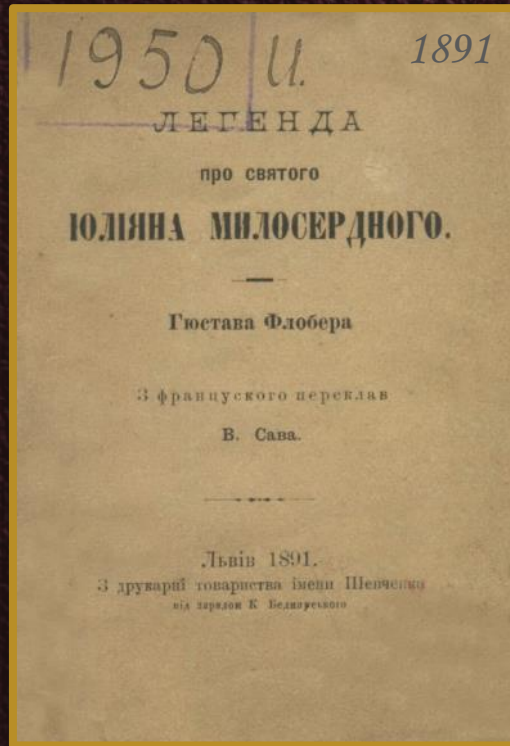

Bo 703330

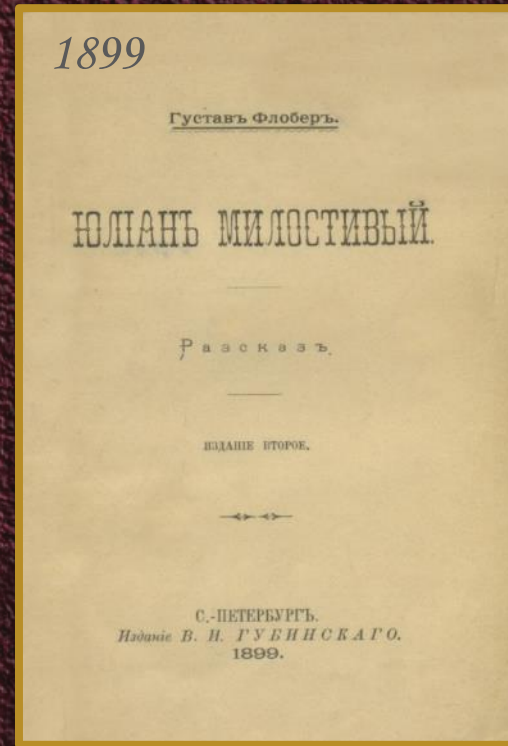

Bo 720525

Це два оповідання зі збірки «Три казки» - це «*Легенда про святого Юліана Милостивого*» (1876) та повість «*Іродіада*» (1877). «Легенду ...» Флобер написав, побачивши розпис про святого Юліана Милостивого на одному з вікон у Руанському соборі. В «Іродіаді» письменник дає своє трактування біблійних образів та подій, пов'язаних з Іоаном Хрестителем.

Аи 1950

Во 16546

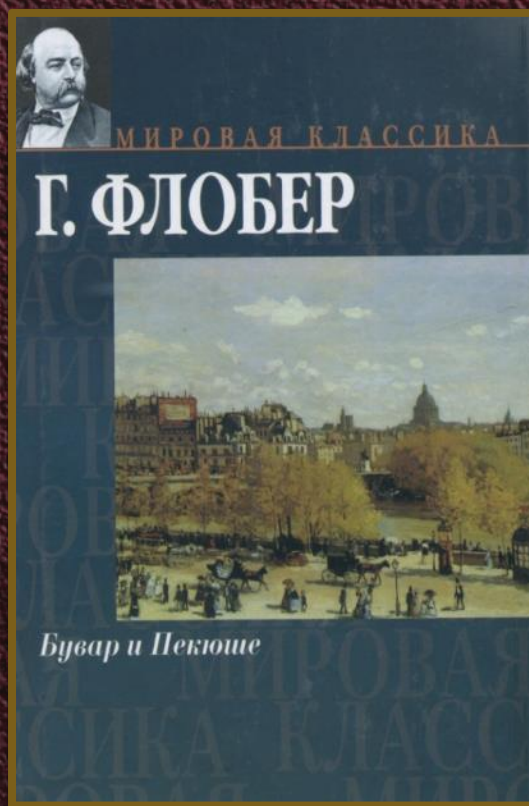

Гринченко Ао 20900

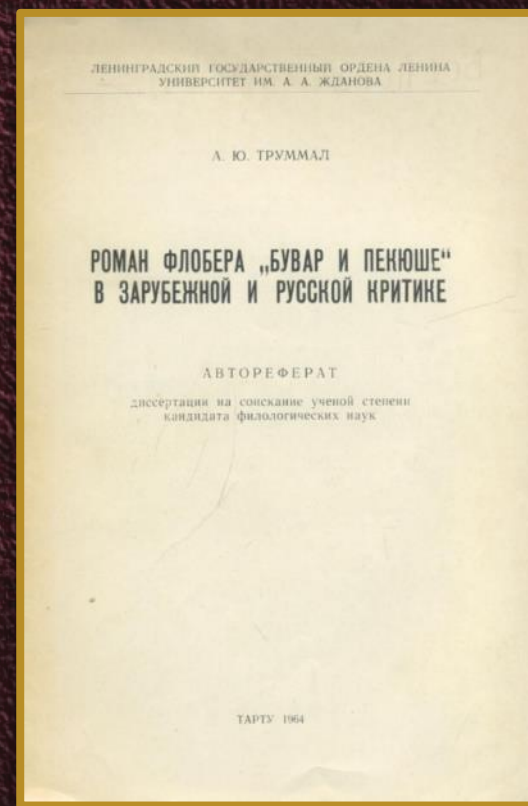
Вісім останніх років життя Флобер працював над романом «*Бувар і Пекюше*». Він називав його «критичною енциклопедією в формі фарсу» і вважав найулюбленішим. На жаль, завершити свій останній великий твір автору не вдалося. А та його частина, що залишилася в рукописах була опублікована в 1881 році після смерті письменника.

IB 55155

Табачник Ва 2001

Во 941083

Використано матеріали:

<http://slavutichlib.com.ua/component/jevents/eventdetail/457/-/195-rokiv-vid-dnia-narodzhennia-hiustava-flobera-1821-1880-frantsuzkoho-pysmennyka>

<http://www.ukrcenter.com/Література/19730/Тюстав-Флобер/Біографія>

<http://slavutichlib.com.ua/component/jevents/eventdetail/457/-/195-rokiv-vid-dnia-narodzhennia-hiustava-flobera-1821-1880-frantsuzkoho-pysmennyka>

<https://goldlit.ru/flaubert/502-salambo-analiz>

<http://litakcent.com/2012/01/31/nevydymyj-flober/>

Книжкова виставка підготовлена Відділом соціокультурної діяльності
Всі права захищені © ВСКД НБУВ
провідний бібліотекар Білецька Л. Д.